

ΕΤΟΣ ΕΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 7ον

Συνδρομή 'Εξωτερικῶν Δρ. 16

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1905

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΩΣ ΑΘΗΝΑΣ 101

Συνδρομή 'Εξωτερικῶν Φρ. 20

ΤΟ ΥΔΩΡ

ΕΒΑΙΩΣ τὸ
τόσφ ἀθῶν καὶ
ἤρεμον, ὄσφ βί-
αιον καὶ κατα-
σρεπτικὸν ὕδωρ
εἶνε ὁ αἰώνιος
τοῦ ἀνθρώπου
σύντροφος καὶ ἡ
ζωὴ αὐτοῦ. Δια-

σχεδιάζομεν καὶ ἰδοὺ
τὸ ὕδωρ πλησίονμας.
'Ασθενοῦμεν καὶ ἰ-
δοὺ τὸ ὕδωρ εἰς ποι-
κίλας χρήσεις. 'Αφ'
ἑτέρου ὁμως εὐρι-
σκόμεθα ἐν εὐημερίᾳ
καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ ἐν
πλειονότητι φερόμε-
νον ὡς δήμιος κα-
τασιρεπτικός. Μᾶς
παρέχει λόγον χάριν
τὴν ὑψίστην τῶν τέρ-
ψεων καὶ ὠφελειῶν
ἐν τοῖς ταξειδίοις, ἐκ
παραλλήλου ὁμως
συναποκομίζει καὶ
τὸν ὄλεθρον. "Ἐχομεν
ὠραῖα ἀνθη, διότι
ἔχομεν ὕδωρ, ἔχομεν
γλυκεῖς καὶ ὠρίμους
καρπούς, διότι ἔχο-
μεν ὕδωρ. 'Απολαύομεν τῆς δροσῆς διὰ
τῶν ἀνέμων διότι ὑπάρχουσι θάλασσα καὶ

πάγοι. "Ἐχομεν κοιλάδας καὶ χαράδρας
μαγευτικὰς καὶ τοπεῖα ποιητικὰ καὶ ἄλλα
καὶ δρυμοὺς καὶ πλείστα τὸν θαυμασμὸν
διεγείροντα, διότι ἔχομεν ὕδωρ. Χάνομεν
ὁμως ὀλοκλήρους περιουσίας, βλέπομεν
καταστροφομένους ὠραιοτάτους κήπους,
ἀνθηρότατα δενδρόλια, δεχόμεθα πλείστας
ἀσθενείας καὶ πλείστα ἄλλα, πάλιν διότι
ἔχομεν ὕδωρ.

'Ἡ ὑδαίνη λοιπὸν σταγὼν, ἡ ζωὴ
καὶ ὁ θάνατος, δύναται τις εἰπεῖν, ἐνέχει

Σταγὼν ὕδατος.

'Ἡ σταγὼν αὕτη, ληρθεῖσα ἐκ ποταμοῦ ἐν γρήσει καὶ
μεγεθυνθεῖσα ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, διακνύει τὴν πα-
ρουσίαν ἐγγυματικῶν ζωῶν, ζυτῶν καὶ λειψάνων
διαφόρων ἄλλων οὐσιῶν.

ὑψίστην σπουδαί-
τητα διὰ τὴν καθό-
λου τῆς φύσεως οἰκο-
νομίαν. "Ἐχουσα ἐξ
ἀπλῆς ἀπόψεως, τὴν
ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὴν
θάλασσαν, ἐξατμίζει-
ται καὶ σχηματίζει
ρέφη, τὰ ρέφη βρο-
χᾶς, αἱ βροχαὶ τοὺς
ποταμούς, τὰς πη-
γὰς καὶ πλείσθ' ὅσα
ἕτερα καὶ τέλος, κα-
ταλήγει πάλιν εἰς τὴν
θάλασσαν συμπλη-
ροῦσα θαυμάσιον κύ-
κλον ἐνεργείας. Θὰ
παρακολουθήσωμεν
λοιπὸν, τὴν ὑδαίνην
σταγὼνα, ἐρευνῶντες
τὰς διαφορὰς αὐ-
τῆς ἐνεργείας.

Σύστασις τοῦ ὕδατος. Τὸ ὕδωρ
δὲν εἶνε ἄπλοῦν ὡς φαίνεται καὶ ὡς μέ-

χει τέλους του ΙΗ' αιώνος επιστεύετο, φερόμενον εν τῇ ἀρχαιότητι ὡς στοιχεῖον μεταξὺ τῶν 3 ἄλλων (γῆς, πυρός, ἀέρος) εκπροσωποῦν τὰ ἐν τῇ φύσει ὑγρὰ. Τὸ ὕδωρ εἶνε σύνθετον ἐκ δύο ἀερίων, τοῦ ὑδρογόνου καὶ τοῦ ὀξυγόνου, κατ' ἀναλογίαν δύο ὄγκων ὑδρογόνου πρὸς ἓνα ὀξυγόνου. Ὁ χημικός του τύπος λοιπὸν εἶνε H₂O, ἥτοι εἶνε τὸ ὕδωρ ὀξείδιον ὑδρογόνου, τὸ δὲ βάρος ἐνὸς μορίου αὐτοῦ εἶνε 18.

Τὴν τοιαύτην τοῦ ὕδατος σύνθεσιν ἀπέδειξαν σχεδὸν συγχρόνως καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτως μεταξὺ τοῦ 1781 ἔτους καὶ τοῦ 1783, οἱ Ἄγγλοι Cavendish, Watt καὶ Priestley, τὰ πειράματα τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθησαν εἰτα ὑπ' ἄλλων χημικῶν Γάλλων καὶ δὴ ὑπὸ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς νεωτέρας χημείας Lavoisier. Ἀποδεικνύεται δὲ ἡ τοιαύτη τοῦ ὕδατος σύνθεσις ἢ ἀναλυτικῶς, ἀναλυόμενον τοῦ ὕδατος διὰ καταλλήλου ἠλεκτρολυτικῆς συσκευῆς εἰς δύο ὄγκους ὑδρογόνου καὶ ἓνα ὀξυγόνου, ἢ συνθετικῶς, ἐνουμένων δύο ὄγκων ὑδρογόνου πρὸς ἓνα ὀξυγόνου δι' ἀναφλέξεως, ὅτε παράγεται τὸ λεγόμενον κροτοῦν ἀέριον καὶ τὰ δύο ἀέρια ἐνούμενα παράγουσιν ὕδωρ.

Ἐν τῇ φύσει ὁμοῦς τὸ ὕδωρ οὐδέποτε ἀπαντᾷ χημικῶς καθαρὸν, διότι ἐν αὐτῷ διαλύονται διάφορα συστατικά τῶν δι' ὧν διέρχεται μερῶν, πρὸς δὲ καὶ διάφορα ἀέρια, ὃ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ λ.χ. καὶ διοξειδίου ἀνθρακος. Ὁ ἐν τῷ ὕδατι διαλυμένος ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, ὃ πρὸς ἀναπνοὴν τῶν ὑδροβίων ζώων χρησιμεύων, ἀποτελεῖται ἐκ 33 μερῶν ὀξυγόνου καὶ 67 ἀζώτου, ἀπελαύνεται δὲ ὡς φουαλίδες, ὅταν τὸ ὕδωρ θερμομανθῇ εἰς 45°. Ἐύρηται πρὸς τούτοις ἐν τῷ ὕδατι χλωρίον, ὅπερ διαγιγνώσκεται, ἂν ἐν τῷ ὕδατι προστεθῇ καὶ ἡ ἐλάχιστη ποσότης διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου, ὅτε παράγεται θόλωμα λευκὸν ἂν ἡ ποσότης τοῦ χλωρίου εἶνε ἐλάχιστη καὶ ἡ ζῆμα λευκὸν ἂν ἡ ποσότης εἶνε ὀψοδῆποτε ἀρκετή. Ἐν τῷ ὕδατι εὔρηται διαλελυμένοι διάφοροι στερεοὶ οὐσίαι ὡς καὶ ἀδιάλυτοι τοιαῦται. Τὸ ὕδωρ καθαρίζεται ἐκ τῶν περιεχομένων ἀδιάλυτων συστατικῶν ἐκ διαφόρων χωμάτων καὶ κοινωροῦ διὰ τῆς διηθητικῆς. Διαλελυμένοι δὲ οὐσίαι ἐν τῷ ὕδατι ὑπάρχουσι διάφορα θεϊκὰ ἄλατα χλωριούχα, φωσφο-

ρικὸν ὀξύ, βρώμιον, ἰώδιον, φθόριον, ἄλατα τοῦ ἀσβεστίου, ἀζωτοῦχοι ἐνώσεις, μαγνησία, νιτρικὰ ἄλατα, ἀμμωνία καὶ πλεῖστα ἕτερα. Αἱ οὐσίαι αὗται εὐρισκόμεναι ἐν περισειᾷ ἐν τῷ ὕδατι βλάπτουσιν. Ὅταν δὲ εὐρίσκωνται ἐν μεγάλῃ ποσότητι διαλελυμένοι οὐσίαι προσδιορίζονται διὰ καταλλήλων χημικῶν ἀναλύσεων. Νιτρῶδες ὀξύ λ. χ. ἐν τῷ ὕδατι ἀνακαλύπτεται, ἂν προστεθῇ διάλυσις ἴσων μερῶν ἀμύλου καὶ ἰωδιούχου καλίου, προσθήκη καὶ σταγόνων θεϊκοῦ ὀξέος, ὅτε παράγεται ἀμέσως κίτριος χρωματισμὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἂν ἐλάχιστα ἔχη τὸ ὀξύ τοῦτον ὑπάρχουσι ἐν τῷ ὕδατι. Παρουσία τῆς ἀμμωνίας ἐν τῷ ποτίμῳ ὕδατι προδίδεται διὰ ἰωδιούχου καλίου, ἐν ᾧ ὑπάρχει διαλελυμένος ἰωδιούχος ὑδράργυρος (ἀντιδραστήριον Nessler). Ἐπὶ τῇ ἀναμίξει τοῦ ὕδατος μετὰ τῆς ἀνωτέρω διαλύσεως παράγεται κίτριος χρωματισμὸς μέχρι χρυσομηλοχρόου. Διὰ τῆς τοιαύτης δὲ διαλύσεως καὶ ἐλάχιστα ἔχη ἀμμωνίας ἀνακαλύπτονται ἐν τῷ ὕδατι. Ἐπίσης ἐν τῷ ὕδατι εὔρηται διαλελυμένον ὑπὸ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος τὸ ὀξινον δισσανθρακικὸν ἀσβεστίνον. Ἡ ἐνωσις αὕτη ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ἀέρα ἀποδίδει τὸ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος καὶ ἐγκαταλείπεται τότε στερεὰ γενικὴ οὐσία ἐξ ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου τοῦτον ἔνεκα δὲ παράγονται οἱ σταλακτίται καὶ σταλαγμαῖται πολλῶν σπηλαίων ὡς καὶ τὸ ἐν τοῖς ὑδραγωγῶσι σωλήσιν παρατηρούμενον γενικὸν σῶμα τὸ κοινῶς «πωρὶ» ὀνομαζόμενον. Ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ ἐντὸς λεβήτων ἔνεκα τοῦ βρασμοῦ εἶνε λίαν ἐπικίνδυνος, καθότι σχηματισθέντος τοῦ σώματος τούτου ἢ θέρμανσις μεταδίδεται ἀνίσως ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τοῦ λεβήτους, ἐκ τοῦ ὁποίου πολλὰς ἐπιφέρουσαι τὰς καταστροφάς. Ὁ σχηματισμὸς ὁμοῦς τούτου δύναται νὰ προληφθῇ δι' ἀναμίξεως τοῦ ὕδατος μετὰ χλωριούχου ἀμμωνίου. Τὰ ἄλατα τοῦ ἀσβεστίου εὐρισκόμενα ἐν περισειᾷ ἐν τῷ ὕδατι καθιπτῶσι τοῦτο σκληρόν, ἀτέραμνον ἢ ἀρρυπτικὸν τὸ κοινῶς λεγόμενον «γλυφὸ νερόν» ὅπερ διαγιγνώσκεται, ἐκ τοῦ ὅτι σχηματίζει μετὰ τοῦ σάπνου ἀδιάλυτον σάπωνα ἐξ ἀσβεστίου καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶνε κατάλληλον πρὸς πλύνσιν. Τὸ μόνον ἀνθρακικὸν ἀσβεστίνον

περιέχον ἀρρυπτικὸν ὕδωρ καθίσταται καὶ πάλιν ῥυπτικὸν ἢ μαλακὸν διὰ βρασμοῦ. Ὑδωρ ὁμοῦς περιέχον θεϊκὸν ἀσβεστίνον, ἥτοι γύψον καθίσταται μονίμως σκληρόν καὶ δὲν γίνεται ῥυπτικὸν διὰ ζέσεως.

Ἡ παρουσία ἀφθόνου νιτρῶδους ὀξέος ἐν τῷ ὕδατι δηλοῖ ἀνάμειξιν τούτου μετὰ περιτωμάτων ζώων, ὁποῦ εἶνε λίαν ἐπιβλαβὲς πρὸς πόσιν, καθιστάμενον ἐστία ἀναπτύξεως πλείστων ἀσθενειῶν.

Προσβάλλεται δὲ τὸ ὕδωρ τῶν φρεάτων ἐν γένει ὑπὸ τῶν βόθρων, μέχρι ἀποστάσεως 60 μέτρων ἀκτίνος ἀπ' αὐτῶν.

Ἐν τῷ ὕδατι ἐπίσης ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀνοργάνων οὐσιῶν εὔρηται καὶ πλῆθος ὀργανικῶν οὐσιῶν, πρὸς δὲ σωρεία διαφόρων βακτηρίων καὶ μικροβίων ὅτε μὲν ὄλως ἀβλαβῶν διὰ τὴν καθόλου ὑγιείαν, ὅτε δὲ ἐπιβλαβεστάτων δι' αὐτήν.

Ἡ διάγνωσις τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν μικροβίων τούτων γίνεται διὰ τῆς καταλλήλου μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως καὶ μικροβιολογικῆς ἀναλύσεως. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν (σ. 89) παρίστησι ὕδωρ τοῦ Σηκουάνα ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον. Τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἐξ ὅσων εἴπομεν θὰ ἐδίσταζε τις νὰ πίνῃ πλέον τοιοῦτο ὕδωρ, ὅπερ διανυέστατον φαινόμενον τοσαύτας περιέχει οὐσίας. Καὶ ὁμοῦς αἱ πλείσται χρησιμεύουσι διὰ τὸ σῶμα, διότι ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ χρῆσις ἀπεσταγμένου ὕδατος ἐξασθενεῖ αὐτό, διαλύουσα τὰ ἄλατα τῶν ὀστέων.

ΤΟ ΥΔΡΟ ΕΝ Τῇ ΦΥΣΕΙ

α'. **Ἡ θάλασσα.** Οὐδεὶς βεβαίως θὰ ὑπάρχη ὃ μὴ ἐκπλαγεὶς καὶ θαναμάσας τόσῳ τὸ τεράστιον καὶ φοβερόν τῶν κινήσεων, ὅσῳ τὸ πρᾶον καὶ γλυκὺ τοῦ παφλασμοῦ ἄκουσμα τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης. Ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ τὸ ὕδωρ ἐμφανίζεται ὡς τῆς φύσεως κυριαρχοῦν, ὡς ἀρχὴ ἀφ' ἧς τὰ πλεῖστα παρήχθησαν, ὡς

καὶ οἱ ἀρχαῖοι καλῶς κατιδόντες, τὴν γῆν θυγατέρα τοῦ ὠκεανοῦ ὠνόμασαν. Τὸ ὕδωρ τῶν θαλασσῶν καλύπτει τὰ 373,895,343 τετραγ. χιλιόμετρα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἥτοι τὰ 3/4 αὐτῆς, μείζονα μὲν ἔκτασιν ἐν τῷ νοτίῳ ἔχον, ἐλάσσονα δ' ἐν τῷ βορείῳ ταύτης ἡμισφαιρίῳ. Δαμβάνοντες δὲ ὡς μέσον τῶν ὠκεανῶν βάθος 3500 μέτρα, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ὄγκος αὐτοῦ εἶνε 1]285 ἑκατομ. κυβικὰ χμέτρο.

ἥτοι 1]840 τοῦ ὄγκου τῆς γῆς, τὸ δὲ βάρος του τὸ 1]4540 τοῦ βάρους τῆς γῆς. Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῷ διαλελυμένων οὐσιῶν πήγνυται εἰς θερμοκρασίαν 2°—4° ὑπὸ τὸ μηδέν. Περιέχονται δ' εἰς 1000 μέρη αὐτοῦ 27 ἄλατος, 3,2 χλωριούχου καλίου καὶ πλεῖστα ἄλλαμέ-

Σταλακτίται ἐντὸς σπηλαίου (Σελ. 90).

ταλλα καὶ στοιχεῖα συμποσοῦμενα περὶ τὰ 29. Ἀλλὰ πόθεν τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν τοῦ ὕδατος; Ἡ γῆ ἐν ἀρχῇ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ὡς αὐτοτελοῦς σῶματος ἐν τῷ κόσῳ, ἔφερε θερμοκρασίαν ὑψίστην ἐκ τῆς ὁποίας διετέλει ἐν τετηκνία καὶ ἄνευ καταστάσει. Στροβιλιζομένη δ' ἐν τῷ ἀχανεῖ διαστήματι, περὶ τε τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἄξονά της, βαθμηδὸν ἐψύχετο, ἐκ δὲ τῆς καταπτώσεως ταύτης τῆς θερμοκρασίας ἤρξαντο βαθμηδὸν πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ σωμάτων νὰ λαμβάνωσι τὴν στερεὰν κατάστασιν. Καὶ ἡ περὶ αὐτὴν λοιπὸν ἀτμοσφαιρὰ ἢ ὑδρατμῶν ὑπέροχος καὶ πυκνοτάτη ἤρξατο ψυχομένη, ὅτε δὲ ἡ ψῦξις εἰς τοὺς 100° κατήλθε οἱ ἐν αὐτῇ ὑδρατμοὶ ὑγροποιηθέντες κατέπεσαν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν πόλων, ἀποτελέσαντες εἰτα βαθμηδὸν περὶ τὴν γῆν τὴν ὑδρόσφαιραν, αἰετὸ μὴ ὑπαρχόντων ἔτι ὀρέων, ἧς τὸ πάχος κατὰ τὸν Laplace ἦτο 4800 μέτρων. Ἀπὸ τῆς συγμῆς δὲ ταύτης ἤρξατο τὸ ὕδωρ τῶν δημιουργικῶν καὶ καταστρεπτικῶν ἐνεργειῶν του ἅς ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ ἴδωμεν.

Νέφος (Σελ. 92)

Αί οδοίαι ως ανωτέρω ανεφέραμεν παράγονσι δι' εγκατακορημνήσεων διάφορα κροτοαλλώματα και πετρώματα εν τῷ βυθῷ τῶν θαλασσῶν. Οὕτω εσχηματίσθησαν τὰ ἀποθέματα τῶν ἀλάτων τῆς Νεκρῆς θαλάσσης και ἄλλων λιμνῶν. Ἐπίσης δὲ τὰ ἐν Σιασσοφούρη και ἀλλαχοῦ εὐρισκόμενα κοιτάσματα ὄρυκτου ἁλατος ὀφείλονται εἰς εγκατακορημνίσεις ἀρχαίων λιμνῶν και θαλασσίων κόλπων. Ἀλλὰ και ὁ ἀναριθμητος τῶν θαλασσίων ζώων κόσμος τῶν ὀστρακοδόμων, δηλαδή, κοραλλίων και ἄλλων, σχηματίζον τὰ στερεὰ αὐτῶν μέρη (κελύφη, σκελετοὺς κλπ.) διὰ τῶν ἐν ὕδατι διαλελυμένων οὐσιῶν εγκαταλείπει εἴτα ταῦτα θήρακων ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, βαθμηδὸν δὲ πληθυνόμενα σχηματίζουσιν ὑποθαλασσίους ὑφάλους και νήσους: χθαμαλὰς ὡν πλείστας ἐν τῷ Εἰρηρικῷ ὠκεανῷ ἀπαντῶμεν κοραλλιόγενεῖς καλουμένας. Ἀλλὰ και μηχανικῶς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐνεργοῦσι διαβιβρώσκοιτα τὰς ἀκτὰς και ἀποκόπτοντα ἐξ αὐτῶν διάφορα τεμάχια, αἵτινα εἰς ἄλλα μέρη τοῦ βυθοῦ φερόμενα κατατίθενται, ἀποτελοῦντα ἐξάρσεις τοῦτου ἢ συμπληροῦντα ὑπαρχούσας κοιλότητας. Ἐκτὸς τῶν ἐνεργειῶν τοῦτων σχηματίζονται ἐν τοῖς ὠκεανοῖς ἐνεκα τῶν ἀνέμων μεγάλα θεύματα, ὡς κεάγεια καλούμενα, δι' ὧν τὸ μὲν ἐκ θερμῶν χωρῶν πρὸς ψυ-

χρᾶς ἐρχόμενον ὕδωρ φέρει ἐκεῖ θερμότητα, τὸ δὲ ἐκ ψυχρῶν πρὸς θερμὰς φέρει ψῦχος, οὕτω δὲ αἱ θερμοκρασίαι και συνεπῶς τὰ κλίματα κινδιστανται εὐκραέστερα. Τοιαῦται λοιπὸν αἱ ἐνεργεῖαι τῶν θαλασσῶν.

β'. Τὸ ἐξατμιζόμενον ὕδωρ.
— Ἦδη ἐρευνήσωμεν πῶς τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης διὰ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου ἐξατμιζόμενον ὕδωρ ἐνεργεῖ, ἐξετάζοντες πρῶτον τὸ ἀοράτως ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αἰωρούμενον. Τὸ μὴ εἰς νέφη συσσωρευμένον τοῦτο ὀλίγον ὕδωρ ἀποτελεῖ τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἀέρος, διάφορον οὖσαν κατὰ τόπους και ἐποχὰς, ἀνευρίσκειται δὲ και μετρεῖται διὰ τῶν ὑγροσκοπειῶν και ὑγρομέτρων. Ἡ σχετικὴ δὲ ἰσχύς τῆς ὑγρασίας βαίνει ἀντιθέτως τῇ πορείᾳ τῆς θερμοκρασίας. Οἱ αἰωρούμενοι οὕτοι ὕδατοι ψυχόμενοι κατὰ τὰς αἰθρίας νύκτας ἐνεκα τῆς ψύξεως τῶν ἐπιφανειῶν ἐφ' ὧν

εὐρίσκονται συμπυκνοῦνται και καταπίπτουσιν ἐπὶ τῆς γλῶσς και τῶν φύλλων τῶν δένδρων ὑπὸ ὑγρὰν μορφήν ἀποτελοῦσαι τὴν δροσορῆσιν, ἣτις διατηρεῖ τὴν βλάστησιν κατὰ τοὺς ξηροὺς τοῦ θεροῦς μῆνας. Βεβαίως δὲ πολλάκις θὰ συνηγησάτε τὸ φαινόμενον τοῦτου καθ' ὃ πρὸς τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου (ἐκτὸς ἂν ἐγείρεσθε πολὺ μετ' αὐτὴν) βλέπετε στίλβοντα εἰς τὸ ἀρχόμενον φῶς τὰ σφαιροειδῆ ταῦτα ἐπὶ τῶν φύλλων μόρια τοῦ ὕδατος. Ἄν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ θερμοκρασία τοῦ φυτοῦ κατέλθῃ ὑπὸ τὸ μηδέν, ὡς τοῦτο συμβαίνει κατὰ τὴν ἀνοιξιν, τὸ ἐπὶ τῶν φύλλων ὕδωρ πήγνυται, λαμβάνον στερεὴν κατάστασιν, διερχομεν τὸ φαινόμενον τοῦ δροσοπάγου, καταστρέφοντος τὴν βλάστησιν διὰ τοῦ ψύχους αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ σμικρᾷ, λοιπὸν, ταύτῃ ἐνεργείᾳ βλέπομεν δράσιν ἐνεργητικὴν και καταστρεπτικὴν.

Ἦδη διὰ οἱ ἀτμοὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑπερπλεονάσωσι, συμπυκνοῦνται και βαθμηδὸν ὑγροποιοῦνται ἀποτελοῦντες μόρια ὕδατος ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἦτοι τὰ νέφη. Ὑγροποιοῦνται δὲ οἱ ὕδατοι ἢ δι' ἀμέσου ψύξεως ἀποβάλλοντες τὴν θερμοκρασίαν αὐτῶν, ὅπερ σπανιώτερον, συμβαῖνον εἰς τ' ἀνώτερα τῆς ἀτμοσφαίρας στρώματα, ἢ ψυχόμενοι ἐνεκα ἀνυψώσεως τοῦ ἀέρος ὅστις τότε ψύχεται, ἢ ἐκ συναντήσεως ἀερίων ρευμάτων διαφόρου θερμο-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΤΙ ΕΣΤΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΥΠΟ
ΔΙΟΜ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ.).

Ὁ ὕπνος διήρκεσε 1/4 τῆς ὥρας ἀκριβῶς ἔσον ὁ Arndt κηλέησε, μεθ' ὃ τὴν ἀφύπνησεν ὁ ἰατρός Barth (Lebensmagnetismus 118—121) ὕπνισεν ἐπανειλημμένως μίαν ἀσθενῆ αὐτοῦ ἐξ ἀποστάσεως εἰκοσιν Ἀγγλικῶν μιλίων. Το πείραμα ἀπετύγχανεν, ἂν ἡ ἀσθενὴς εὐρίσκετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς διασπκεδάσεις, χαρὸν κλπ. Ἡ σύζυγος τοῦ Barth ἦτις μέχρι τότε οὐδέποτε εἶχεν ὕπνισθ' ὑπ' αὐτοῦ, ἔγραψέ ποτε πρὸς αὐτὸν, εὐρισκόμενον εἰκοσι μίλια μακρὰν αὐτῆς, ὅτι εἶναι ἀσθενὴς. Κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα ὕπνισεν αὐτὴν ἐκ τῆς ἀποστάσεως τούτης, βουληθεὶς ὅμως καθ' ἑκαστὸν νὰ ἐνοήσῃ αὐτῇ, ὅτι ὕπνισθ' ὑπ' ἐκείνου. Τὴν ἐπομένην ἔστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἐν ἣ ἔγραψεν, ὅτι ὑποφέρουσα ἐξ αὐπνίας ἐκλήθητο κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην παρὰ τὸ ἀνοιχτὸν παράθυρον τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, ὅπως ἀναπνέῃ καθαρὸν ἀέρα, ὅτε αἴφνης κατελήθη ὑπὸ βαθυτάτου ὕπνου, κατεχομένη συγχρόνως ὑπὸ ἀκραδάντου συνκιστήματος, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἦτον ἡ αἰτία τοῦ ὕπνου της.

Ὁ ἰατρός Billot ὡς και πολλοὶ Γερμανοὶ ὕπνιστὰ βεβαίως τὴν ἐξ ἀποστάσεως ὕπνισιν εἰς δὲ Γάλλος ὕπνιστὴς διέταξε μίαν ἀσθενῆ του νὰ κατακλιθῇ ἀκριβῶς τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημερίας, δηλώσας αὐτῇ ὅτι θὰ πειραθῇ νὰ ὕπνισθ' αὐτὴν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐξ ἀποστάσεως μεγάλης. Ἐνῶ ἐν περιπτῶ εὐρισκόμενος διήρθευσε συγκεντρωμένη τὴν διάνοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν, αὐτὴ κατελήθη αἴφνης ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὑπὸ βαθέος ὕπνου. Εἰς ἄλλος ὕπνιστὴς ὕπνισεν ἐκ Βερσαλλίων κυρίαν τινὰ ἐν Παρισίσις και ἀφύπνισεν αὐτὴν μετὰ μίαν ὥραν, ἐνῶ αὐτὴ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἦτο περὶ τούτου προκατειλημμένη. (Loubert. Le Magnetisme 232).

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐν Rennes Ἀκαδημίας Duifol παρέλαβε ἡμέραν τινὰ τὸν ὕπνιστὴν Lafontaine ἐν τῇ οἰκίᾳ του και ἀπῆρθε παρ' αὐτοῦ νὰ ὕπνισθ' αὐτὸν τι κατοικοῦν ἐν ἄλλῃ οἰκίᾳ, χωρίζομένη ἀπὸ τῆς ἐκτουτοῦ διὰ

κρασίας και μίξεως αὐτῶν, ὅτε αὐξάνεται ἡ τάσις τοῦ ἀτμοῦ. Ἄν αἰωροῦνται δὲ διαρκῶς τὰ νέφη ἀλλὰ καταπίπτουσι διηνεκῶς φθάνοντα δ' εἰς κατώτερα θερμοστρώματα ἀέρος ἐξατμιζονται, ἄλλη δ' ἄνωθεν συμπύκνωσις ἀναπαράγει τὸ νέφος. Ἡ διάμετρος τῶν ὑδροσταγόνων εἶνε 2 περίπου ἑκατοστὰ τοῦ χιλιοστομέτρου τῶν δὲ ἐτοιμῶν εἰς βροχὴν φθάνει μέχρις ἑκατοστοῦ τοῦ μέτρου. Ἀναλόγως δὲ τῆς μορφῆς τῶν τὰ νέφη φέρουσι διάφορα ὄνοματα. Διακρίνονται οἱ λόφοι, οἵτινες εἶνε τὰ λευκὰ εἰς ἀνώτατα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας παρατηρούμενα, οἱ σωροὶ ἔχοντες ὀριζοντίαν βάσιν, αἱ στιβάδες, λευκαὶ παρὰ τὸν ὀριζόντιον ἐπιμήκεινται, οἱ μελανίαι ἢ ὄμβροια νέφη χρώματος τεφροῦ μεγάλας τοῦ οὐρανοῦ ἐκτάσεις κατέχοντα κλπ. Τῶν νεφῶν τούτων αἱ ἀενάως κατερχόμεναι ὑδροσταγόνες, ὅταν εἶνε μεγάλαι, μὴ ἐξατμιζόμεναι ὑπὸ τῆς θερμοκρασίας τῶν κατωτέρων στρωμάτων πίπτουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς σχηματίζουσαι τὴν βροχὴν. Ἡ διανομὴ τῆς βροχῆς θὰ ἦτο κανονικὴ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διότι οἱ ἐκ τοῦ ἡμερινοῦ θερμοὶ ἀνεμοὶ πλήρεις ὕδατι μῶν ἐρχόμενοι εἰς ψυχρότερα στρώματα ψύχονται και συναυτοῖς οἱ ὕδατοι ἐπομένως οὕτοι παράγουσι τὰς βροχὰς ἐλαττουμένας κατὰ ποσὸν πρὸς τοὺς πόλους ὧν τὸ ἐλάχιστον παρατηρεῖται περὶ τὰ 30° πλάτους ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ξηρασία. Συμβάλλει ὅμως τὰ μέγιστα εἰς τὴν διανομὴν ταύτην ἡ φυσικὴ τῶν τόπων διάπλασις. Οὕτω τόπος κείμενος πρὸς μέρη τῶν ὀρέων ὅπου ἐνεκα τοῦ ὄρους δὲν ἔρχεται θερμὸς ἀῆρ ἔχονσι βροχὴν ὀλιγωτέραν τῶν ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅπου ὁ θερμὸς ἀῆρ φθάνει. Ἐπίσης τὰ δάση και γενικῶς ἡ βλάστησις ἐπιφέρει βροχὰς ἐνεκα δὲ τῶν λόγων τούτων τόπος τις δέχεται περισσότερον ἢ ὀλιγωτέρον ποσὸν τοῦ θεωρητικοῦ. Τὸ ἐν τινι δὲ τόπῳ πίπτει ποσὸν τῆς βροχῆς ἐπιπλέον ὑπολογίζεται πόσον ὄγκον θὰ κατελίμβανε ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ τόπου, ἂν δὲν ἀπεροφᾶτο ὑπὸ τῆς γῆς, δὲν ἐξημιζετο και δὲν ἀπῆρθετο διὰ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἔμενον ἐκεῖ ὡς ἐν δοχείῳ.

[Ἐπεταί συνέχεια]

Θρασύβουλος Σ Βλνδίδης
τελειόφ. φυσικῶν ἐπιστημῶν.

τινος κύλης. Ὁ Lafontaine ἐδέξατο τὴν πρότασιν. Μετὰ τρία λεπτά τῆς ὥρας ὁ Dufol μετέβη πρὸς τὴν ἀσθενῆ καὶ εὔρεν αὐτὸν ὑπνισμένον. Ὁ αὐτὸς ὑπνιστὴς ὑπνισεν ἀπὸ τῆς πάλευς Lyon κυρίαν τινὰ ἐν Μασσαλίᾳ, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εὐρίσκειτο ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ κατείχετο ὑπὸ μεγάλης εὐαρεσκείας ἐκ τῆς παραστάσεως, ἀλλ' αἰφνης ἐκλείσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει ὠδηγηθεῖσα, ὑπὸ τῆς ἐν τῇ παραστάσει συμπαρισταμένης φίλης τῆς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, ἐγένετο ὑπνοβάτις, ἐξεδύθη ἐν ὑπνοβάτικῃ καταστάσει μόνη καὶ ἐκοιμήθη μέχρι τῆς πρωΐας. Ὁ Teste ἀναφέρει, ὅτι ἐπέτυχε καὶ οὗτος νὰ ὑπνίσῃ ἐκ Χάδρης κόρην τινὰ ἐν Caen εὐρισκομένην. Ὁ Charpignon ἀφηγεῖται (physiologie du Magnetisme 265) ὅτι κυρία τις, ἣτις ἤρνετο ἐπιμόνως νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν ὑπνιστὴν αὐτῆς, ὑπνίσθη ὑπὸ τούτου ἐξ ἀποστάσεως καὶ ἐγένετο ὑπνοβάτις πρὸς τὴν ἐπίμονον θέλησιν τῆς. Μία ὑπνοβάτις ἔδωκεν ἐν τῷ ὕπνῳ αὐτῆς ὠδηγίαν εἰς τὸν ὑπνιστὴν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἠδύνατο οὗτος νὰ ὑπνίσῃ αὐτὴν ἐξ ἀποστάσεως. Τῆς ὑποδειχθείσης αὐτῷ μεθόδου, ἣτις ἄλλως ἐφάνετο αὐτῷ γελοία, ἐποιήσατο οὗτος πολλάκις χρῆσιν καὶ ἐπετύγγανεν, ὥστε νὰ ὑπνίσῃ αὐτὴν ταχύτερον ἢ διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς καὶ τῶν ἄλλων συνήθων μέσων. (Archiv für tierisches Magnetismus IX. 2. 60—74. X. L. 124—127).

Ὁ ἱατρός Hubert ἐν Löwen ἀναφέρει περὶ πτωσιν, καθ' ἣν μία κόρη ἐν αἰθούσῃ χοροῦ εὐρισκομένη καὶ συνδιαλεγόμενη ἠναγκάσθη ὑπ' αὐτοῦ, μακρόθεν ἐπ' αὐτὴν ἐπιδρῶντος καὶ τὴν βούλησιν αὐτοῦ ἐπιβάλλοντος, νὰ διακόψῃ τὴν συνδιάλεξιν αὐτῆς, ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, νὰ λάβῃ ἐν ριπίδιον, νὰ χορεύσῃ, καὶ νὰ παύσῃ τὸν χορὸν (Sphinx VII 184).

Πάντα ταῦτα ἐπραξεν αὕτη συμφώνως τῇ ἐνδικαθέρτῳ βουλήσει τοῦ Hubert, μακρόθεν, ὡς εἴρηται, ἐπ' αὐτὴν ἐπιδρῶντος. Μία κυρία λίαν ἐπιρρητὴ εἰς ὑπνοβάτιαν ἐπεθύμησε διακτικῶς νὰ συνομιλήσῃ μετὰ φίλης λίαν μακρὰν εὐρισκομένης. Διευθύνουσα τὴν διάνοισιν αὐτῆς πρὸς ταύτην ἠθέλησε νὰ τὴν προσκαλέσῃ πρὸς αὐτὴν. Εἰς τὴν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἠσύχως ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς διακείμενους κυρίαν ταύτην ἐπῆλθεν αἰφνιδίως ἡ ἰδέα καὶ ἡ παρόρμησις νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κυρίαν ἐκείνην· ἀλλὰ τὴν ἰδέαν ταύτην ἀπέριψε μετὰ ταῦτα καὶ διότι οὐδὲν λόγον εἶχε νὰ μεταβῇ πρὸς τὴν φίλην αὐτῆς καὶ διότι ὁ καιρὸς ἦτο κακός. Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶχεν ἠσυχίαν ἐν ἐκείνῃ, ἡ ἰδέα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν φίλην τῆς ἐγένετο ἐπίμονος ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτῆς καὶ ἠσθάνετο μίαν ἀκατακτώνιστον πρὸς τοῦτο ἐσωτερικὴν παρόρμησιν. Ἡ μακρόθεν ἐπιδρῶσα

βούλησις τῆς φίλης καθίστατο κραταιότερα τῆς ἐκείνης· πᾶσα προσπάθεια, ὅπως καταπιέσῃ τὴν ἰδέαν καὶ παρόρμησιν ταύτην ἀπέβη ἀδύνατος καὶ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ μεταβῇ εἰς τὴν φίλην τῆς, εἰς ἣν ἀφηγηθεῖσα πάντα τὰ ἐν ἐκείνῃ συμβάντα ταῦτα φαινόμενα ἔλαβε πρὸς αὐτῆς τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν (Jung Stilling Theorie der geister kunde 151). Ὁ Ennemoser ποιεῖται λόγον περὶ ἐνός ἀσθενούς, ὅστις ἐν ἐργηγόρσει ἤρνετο ἐπιμόνως νὰ κἀμῃ τὸ λουτρόν, ὅπερ ὁ ἱατρός τῷ διέταξε. Ὁ ἀπὸν ἱατρός κενώθησεν ἐξ ἀποστάσεως νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του συγκεντρώσας πρὸς αὐτὸν τὴν ἐκείνου βούλησιν. Ὁ ἀσθενὴς ἐξεδύθη αἰφνης καὶ πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν πάντων ἐρίθη εἰς τὸ ὕδωρ. (Ennemoser. Mesmerische praxis 484).

Ἡ ἀρχαία ἱατρικὴ περὶ ὑπνισμοῦ φιλολογίᾳ ἐμπεριέχει πολυτιμωτάτους θησαυροὺς τοιούτων ὑψίστης σημασίας παρατηρήσεων περὶ τοῦ ἐξ ἀποστάσεως ὑπνισμοῦ καὶ ἄλλων ὁμοίων φαινομένων. Πάντες οἱ ἀρχαῖοι ἱατροὶ οἱ ἀσκοῦντες τὸν ὑπνισμὸν ὁ Puysegur, Charpignon, Billot, Deleuse, Arndt, Wiewholt καὶ ἄλλοι, οὗς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἀναφερόμεν, ἄνδρες σοδακρότατοι καὶ βαθεὸς παρατηρητικοὶ πνεύματος, εἶχον σπουδάσει καλῶς τὸν ἐξ ἀποστάσεως ὑπνισμὸν καὶ τὰ συναφῆ φαινόμενα. Οἱ νεώτεροι ὅμως ἀφῆκαν τοὺς πολυτιμωτάτους τοὺς θησαυροὺς νὰ κείνται θεθαμμένοι ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἐν τοῖς τάφοις τῆς λήθης καὶ τῆς ἀγνοίας, νομίζοντες ὅτι τὸ μικροσκοπίον, ἡ κρεοῦρησις τῶν βατράχων καὶ ὁ βλακισμὸς τῶν ζώων ἐν τοῖς φυσιολογικοῖς ἐργαστηρίοις εἶναι τὰ μόνα μέσα, δι' ὧν εὐρίσκεται ὁ ὁρίζων τῆς προόδου καὶ τῆς Ἐπιστήμης. Τινὲς ἐκ τῶν νεωτέρων καθηγητῶν ἱατρῶν, ἰδίως οἱ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τῆς Nancy, Beaunis, Liégeois, Liébault, οἵτινες ἀσχολοῦμεν εἰδικῶς εἰς τὸν ὑπνισμὸν παρεδέχοντο πρότερον, ὅτι μόνον δι' ὑποβολῆς ἐπιτυγχάνεται οὗτος, κραυγάζοντες καὶ ἐξανιστάμενοι κατὰ τοῦ ἐξ ἀποστάσεως ὑπνισμοῦ, μεταφορῶς ἐνοίων καὶ τῶν ὁμοίων φαινομένων ὡς ἀγυρτικῶν, ἀνυπάρχτων καὶ φαντασιωδῶν, ἐπέισθησαν ἐπὶ τέλους ἐσχάτως περὶ τῆς πραγματικότητος αὐτῶν, πεισθέντες ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῶν γεγονότων, ἅτινα συλλαβόντα αὐτοὺς ἐκ τοῦ τραχήλου ἠναγκάσαν τὴν πείσμανα κεφαλῆν αὐτῶν νὰ κύψῃ. Ὁ Beaunis ὑπνισεν ἐπανειλημμένως μικρὰν κόρην λίαν ἐπιδεικτικὴν ὑπνισμοῦ εἰς ἄλλον θάλαμον εὐρισκομένην καὶ οὐδὲν προγινώσκουσαν ἢ προδιατεθειμένην περὶ τοῦ ὑπνισμοῦ αὐτῆς. Μετὰ ἐπανειλημμένα πειράματα κατώρθωσεν ὁ Beaunis νὰ ὑπνίσῃ αὐτὴν καὶ ἐκ μετρίως ἀποστάσεως. Ὁ Liégeois καὶ ὁ Liébault ἐπέ-

τυχον ἐπίσης νὰ ὑπνίσωσιν ἐξ ἀποστάσεως διὰ μόνης τῆς ἐπὶ τοῦς ὑπνιστέους συγκεντρώσεως τῆς διάνοιας καὶ βουλήσεως αὐτῶν.

Ἡ τηλενέργεια αὕτη τῶν ἡμετέρων ψυχικῶν καταστάσεων δὲν ἐπιφέρει μόνον παθολογικὸν ὕπνον (ὑπνισμὸν) εἰς τοὺς ἐφ' οὓς αὐταὶ ἐνεργοῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς καὶ ποικίλας ἄλλας ψυχολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς μεταβολὰς, βασκανίαν, νόσους ἢ καὶ τοῦναντίον δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἀγαθῶς ἐπ' αὐτοὺς ἐξασκοῦσαι ἱατρικὴν δυνάμιν καὶ ἀναίρουσαι τὴν ἐπίδρασιν πολλῶν κακῶν. Ὅτι ἡ βασκανία εἶναι γεγονός, εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἀτομάτινα κέκτηνται ἰσχυροτάτην δυνάμιν νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην εἰς ἄλλον, ὅταν συγκεντρώσωσιν ἐπ' αὐτὸν μετὰ ψυχικῆς διεγέρσεως καὶ ἐξημμένης φαντασίας τὴν κακὴν βούλησιν καὶ διάνοισιν αὐτῶν. Τὰ τοιαύτην δυνάμιν κεκτημένα ἄτομα ὀνομάζονται Φαρμακίδες (κοινῶς στρίγγλαι). Τινῶν ἐξ αὐτῶν ἡ δυνάμις αὕτη εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον οὐ μόνον εἰς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ εἰς ζῶα ἀκόμη. Ὅπως ἀντίθετος εἶναι ἡ ἐπίδρασις ἄλλων ἀτόμων, τὰ ὅποια διευθύνοντ' αὐτὴν διάνοισιν καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν εἰς ἄλλους δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν ἰσχυρὰς καὶ ἀπαλλαγὴν κακῶν. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ φυσιολογοὶ καὶ φιλόσοφοι οἱ οἱ Wundt, Hartmann κλπ. θὰ καγγάσωσιν εἰρωνικῶς καὶ θὰ ρηξῶσι διατόρους κραυγὰς ἀκούοντες γινόμενον λόγον περὶ βασκανίας, ἱατρικῆς δυνάμεως ἐξ ἀποστάσεως ἐξασκουμένης, μεταφορῶς ἐνοίων καὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὰ πράγματα θὰ ἀντικραυγάζωσιν ἰσχυρότερον αὐτῶν. Καὶ ὁ Crookes, Wallace κλπ. ἐκάγγαζον ἄλλοτε κατὰ τοῦ πνευματισμοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐξηνάγκασαν αὐτοὺς νὰ κραυγάζωσιν νῦν διατόρους ὑπὲρ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Liégeois καὶ ὁ Liébault ἐφώναζον ἄλλοτε κατὰ τοῦ ἐξ ἀποστάσεως ὑπνισμοῦ, μεταφορῶς ἐνοίων καὶ τῶν ὁμοίων φαινομένων ὡς ἀγυρτικῶν, ἀνοήτων κλπ., ἀλλ' αἱ ὁμοβροντίαι τῶν πραγμάτων ἐβώθησαν αὐτοὺς. Καὶ ὁ Lombroso ἐξανίστατο καὶ ἐκραυγάζεν ἄλλοτε μακροῦς, ἀκούων γινόμενον λόγον περὶ αὐτομάτου κινήσεως βρεῶν σωματίων ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπαφῆς, ἀλλὰ τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἀγέρως προέβλαλλον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ τῆς μεσαζούσης Eusapia Paladino, ἐγείραντα τὴν ἐρίσθη αὐτῶν πυγμὴν ἐπάταξαν τὴν κεφαλῆν του καὶ συλλαβόντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐκλείσαν τὸ στόμα του καὶ ἐβώθησαν αὐτόν. Τὰ πράγματα ἐξάγουσι κλαυγὰς ἰσχυρότερας ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐξάγει ὁ λάρυξ τῶν κυρίων Wundt, Hartmann, Lombroso κλπ. Ἄν οἱ κύριοι οὗτοι θέλωσι νὰ φωνάζωσι, τὰ γεγονότα κραυγάζουσι, ἂν οὗτοι θέλωσι νὰ κἀμουν θέρμερον, τὰ πράγματα ποιοῦσι πάτα-

γον. Ἡ ἰσχύς τῶν γεγονότων δύνανται νὰ συντρίψῃ οὐ μόνον τὸ πείσμα τῆς κεφαλῆς τοῦ Lombroso, Wundt, Hartmann καὶ λοιπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὑποβολῆς ἢ ἀθυποβολῆς, ἀλλὰ περὶ καθαρῶς τελενεργείας, καθ' ἣν ὁ ἐφ' οὗ ἡ ἐπίδρασις οὐδεμίαν γνῶσιν ἢ προκατάληψιν ἔχει περὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν ἐπιδράσεως τοῦ τηλενεργούντος. Ἡ δυνάμις αὕτη τῆς βασκανίας ἢ τῆς ἀγαθῆς ἱατρικῆς τηλεπιδράσεως δὲν εἶναι, νομίζομεν, κατ' οὐσίαν διάφορος τῆς ἐξ ἀποστάσεως ὑπνιστικῆς δυνάμεως. Καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ ιδιότητες εἰσὶν, ἰσχυρίζομεθα, καὶ αὐταὶ κατ' οὐσίαν, κατὰ τὴν μορφήν μόνον διαφέρουσαι. Ὁ ἐξ ἀποστάσεως ὑπνίστων ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐφ' οὗ διανοητικῶς ἐπενεργεῖ μίαν φυσιολογικὴν μεταβολήν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν παθολογικὸν ὕπνον, ὁ βλάσκωνος καὶ ἡ φαρμακικὴ νόσον καὶ ὁ ἀγαθῶς τηλενεργῶν θεραπείαν αὐτῆς. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἐξασκοῦσι μίαν καὶ κατ' οὐσίαν τὴν αὐτὴν ὑπὸ μορφήν μόνον διάφορον τηλενεργὸν δυνάμιν ἀπορροῦσαν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ψυχικοῦ ἐδάφους.

Ὅτι ἡ τοιαύτη τηλενέργεια ἐξασκεῖται καὶ ἐπὶ ζώων τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ εἰς πάντας τοὺς λαοὺς τοῦ Κόσμου. Ἀτομάτινα, ὅταν μάλιστα διατελοῦσιν ὑπὸ ἰδιαζούσας ψυχολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς συνθήκας δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι παραλυτικὴν τινὰ κατάστασιν ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων. Καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἀπαντῶσιν ἀναμφισβήτητα παραδείγματα ἀνθρώπων κεκτημένων τοιαύτην ἐπὶ τῶν ζώων τηλενεργὸν δυνάμιν. Ὁ θηριοδαμαστής Arm-bourgh, ἐκέκτητο καταπληκτικὴν τοιαύτην δυνάμιν, ὥστε ἐξήσκει εἰς τὰ δάστη τοῦ Kentuskys τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀληθῶς δασικὴν οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν θηρίων ἀπυνομίαν. Ἐξ ἀποστάσεως ἐδάμαζε καὶ ἔφερε πολλάκις εἰς παραλυτικὴν κατάστασιν λύκους, ὑκίνας, ἀλώπεκας, ἀγρίους ταύρους καὶ κάπρους. Ἄλλος ὅμοιος ἠδύνατο διὰ μόνης τῆς δυνάμεως τῆς φαντασίας αὐτοῦ νὰ δαμάζῃ λυσσῶντας κύνας καὶ ἵππους. Ὁ Wierus ἀφηγεῖται ὅτι εἶδεν ἀνθρώπους κεκτημένους τὴν δυνάμιν νὰ ἐπιφέρωσιν ἐξ ἀποστάσεως τοιαύτην σωματικὴν καὶ ψυχικὴν παράλυσιν εἰς ἀγρία θηρία, ὥστε ἠδύνατό τις τὰ συλλαβῆ αὐτὰ ἀκινδύνως διὰ τῆς χειρὸς. Ὁ Jon, διευθυντὴς τοῦ ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ Μιλάνου ἐπέφερον ἐξ ἀποστάσεως τελείαν παράλυσιν εἰς σκύρα, ὥστε αὐταὶ ἔμενον ἀκίνητοι ὡς λίθοι. Ὁ Des Moussaux ἀναφέρει ὅτι ἐγνώρισεν ἀνθρώπους, οἵτινες ἠδύνατο νὰ ὑπνίσωσιν ἐξ ἀποστάσεως πτηνὰ μόνον διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς βουλήσεως καὶ τῆς φαντασίας αὐτῶν.

[Ἐπεταὶ συνέχεια.]

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚῃ ΒΟΡΑΓῃ (Σελ. 99).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

ΟΛΛΑΚΙΣ συμβαίνει ἀ-
 παισία τις ιδέα ἢ ἔκφρα-
 σις νὰ καλύπτεται ὑπὸ ὀ-
 νομα εὐήχον καὶ ἁρμονι-
 κόν. Οὕτω συμβαίνει καὶ
 ἐπὶ τῆς λέξεως **λαιμητό-
 μος**. Ἡ λέξις αὕτη προσ-
 βάλλουσα μὲν τὰ ὄνομα,
 θαμβώνει τὴν ὄρασιν, προσ-
 βάλλουσα δὲ τὰ ὄρα ἀ-
 πατᾶ τὴν ἀκοήν. Δὲν σοὶ
 δίδει ἀμέσως τὴν φοβερὰν
 σημασίαν τῆς, δὲν σοὶ προ-
 δίδει τὴν αἰμοχαρῆ ἀπαν-
 θρωπίαν τῆς, ἀλλὰ ἐπιφέ-
 ρει εἶδος τι νάρκης καὶ πα-

ρουσιάζεται ὡς νομιμώτατος χειρουργικὸς ἔργος. **Λαιμητόμος** — **λαιμοτομία**, δηλαδή κατὶ πα-
 ραπλήσιον πρὸς τὸ **λαπαροτομία**!

Καὶ ὅμως ὅσατον βάρος βδελυρῶν κακουργη-
 μάτων, πράξεων ἀνάνδρων καὶ πολλάκις ἀδί-
 κων τὸ κομψὸν αὐτὸ ὄνομα βαστάζει.

Καὶ μὲ τὴν φρίκην τῆς πράξεως συμβαδίζει
 ἡ φοικώδης ψυχρότης καὶ ἀπλότης τοῦ μηχαν-
 ήματος. Ὀλίγα δοκοί, μία λεπίς καὶ ἐν
 σχαινίον! Τρεῖς βιομηχανίαι συνεργάζονται
 διὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀμαυροτέραν κηλίδα
 τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ὀ-
 μολογήσωμεν καὶ τι, ὀλίγω ἄστειον φαινομε-
 νικῶς, οὐχ ἦττον ὅμως σοβαρόν. Ἡ ἀνακάλυ-
 ψις τῆς **λαιμητόμου** ὑπῆρξε βήμα προόδου.
 Δὲν εἶνε δὲ τοῦτο ἀστείότης· ἀναλογισθῆτε
 τί συνέβαινε πρὸ τῆς ἀνακάλυψεως ταύτης·
 ἐξετάσατε τὰ φοβερὰ καὶ ποικίλα μέσα τῶν
 διαφόρων λαῶν κατὰ τοὺς πρότερον χρόνους,
 πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν θανατικῶν ποινῶν· θ' ἀνορ-
 θωθῶσιν αἱ τρίχες σας. Ἐδῶ ἐβύθιζον τὸν κα-
 τὰδικὸν εἰς τὸ ὕδωρ ἐπανειλημμένως μέχρι
 θανατώσεως, ἐκεῖ ἔκαιον ἄλλους, ἄλλοι τοὺς
 ἐκρέμων. Ἀπίνω τὰ ἄλλα πολυπληθῆ βασανι-
 στήρια, τοὺς δι' ἀσφυξίας θανάτους, διὰ τῆς
 αἰτίας, πελέκως, δηλητηριάσεως καὶ πλεί-
 στων ἄλλων ἀγρίων μέσων.

Ἀλλὰ, ἅπαξ εἰσελθόντες εἰς τὸ ζήτημα ἐν
 γένει τῶν θανατώσεων, ἐξετάσωμεν τὴν ἀνά-
 τὸν αἰῶνα ἐξέλιξιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἀπὸ
 ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς αὕτη ἐκρίθη οὐ μόνον νο-
 μιμωτάτη, ἀλλὰ καὶ φυσικωτάτη ἐκδίκησις
 τῆς κοινωνίας κατὰ τῶν ἀναξίων ν' ἀπολαμ-
 βάνωσι τῆς ζωῆς. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅμως ἠκού-

σθησαν φωναὶ διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ ἐθίμου
 τούτου. Καὶ βεβαίως ἡ λέξις ἐκδίκησις δὲν ἁρ-
 μόζει εἰς χεῖλη πεπολιτισμένης πολιτείας, μὲ
 οἰαδήποτε ἔστω καὶ ἂν κοσμηθῆται ἐπιθέτα.
 Ὑπάρχει ἄλλη θεραπεία τοῦ πράγματος, ἄλ-
 λου εἶδους σωφρονισμός, ἕτερα τις νομιμωτάτη
 καὶ φυσικωτάτη ἐκδίκησις, ἐκτὸς τῆς θανατι-
 κῆς ποινῆς. Οὕτω ἠκούσθη πρώτη ἡ διαμαρ-
 τυρία τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἔπειτα ἄλλων, ὡς
 τοῦ Κεντιλιανοῦ, τοῦ Δέ-Κάστρο καὶ ἰδίως τοῦ
 Βεκαρία, ὅστις καὶ πρῶτος κατὰ τὸ 1764 ἔ-
 θεσεν ὀρισμένως τὸ περὶ τῆς νομιμότητος τῆς
 θανατικῆς ποινῆς ζήτημα. Ὁ δὲ Οὐγκὼ διὰ
 τῶν ἐξῆς λέξεων σιγματίζει ταύτην. «Ἡ δι-
 καιοσύνη τιμωροῦσα διὰ τῆς θανατικῆς ποι-
 νῆς ἐγκληματεῖ». Ἐκτοτε οἱ διασημάτε-
 ροι τῶν ἀνδρῶν διηρέθησαν εἰς δύο στρατό-
 πεδα καὶ μέχρι τῆς σήμερον αἱ συζητήσεις
 καὶ γνώμαι ἐξακολουθοῦσι. Καὶ οἱ μὲν πρόμα-
 χοὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς δικτείνονται, ὅτι
 οἰαδήποτε ἄλλη ποινὴ ἐκτὸς ταύτης, οὐ-
 δόλως ἱκανοποιεῖ τὴν κοινωνίαν κατὰ τῶν βδε-
 λυροτέρων καὶ πλείν ἀποτροπαίων κακουργη-
 μάτων, ὅτι ἡ πολιτεία ἀπέναντι τῶν τοιού-
 των ἐγκληματιῶν εὐρίσκειται εἰς τὴν θέσιν ἐ-
 κείνου, ὅστις ἐν ἀμύνη ὦν, ἀναγκάζεται χάριν
 τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν
 τοῦ ἄλλου. Τὸ σοβαρώτερον ὅμως ἐπιχείρημα
 εἶνε, ὅτι συντελεῖ εἰς τὸν ἐκφοβισμόν καὶ πα-
 ραδειγματισμόν τῶν ἄλλων, πρὸς πρόληψιν
 τῶν ἀδικημάτων. Ἐκτὸς αὐτῶν διατείνονται
 ὅτι ὁ τοιοῦτος θεσμός, ὅστις γενικῶς ἐγένετο
 παραδεκτός παρ' ὅλων τῶν λαῶν καὶ ἐξ ἀμνη-
 μοεῦτων χρόνων ἐφαρμοζόμενος, πάντως θὰ ἐ-
 νέγη τι τὸ ὀρθόν καὶ ἀναγκαῖον καὶ τέλος ὅτι
 οὐδεὶς καταστρέφον τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου, δι-
 καιοῦται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ἀπαρξίαστον τῆς
 ἰδίας ζωῆς. Οἱ δὲ πολέμιοι τῆς θανατικῆς ποι-
 νῆς εἰς ταῦτα ἀντιτάσσουσιν, ὅτι τὸ δικαίωμα
 τῆς ἐπιβολῆς ποινῆς ἀνεπανορθώτου προῦπο-
 τίθησι καὶ δικαστὴν ἀλάθαστον, ὅτι τὸ θέαμα
 τοῦ οὕτω χυνομένου αἵματος σκληρύνει, ἀντὶ νὰ
 ἐκφοβίξῃ τὰς καρδίας, ὅτι καὶ ἂν παραδεχθῶ-
 μεν τὸν ἐκφοβισμόν, δὲν δυνάμεθα νὰ συμπε-
 ράνωμεν ἐκ τούτου ὅτι θέλει ἐπέλθει ἐλάττω-
 σις τῶν ἐγκλημάτων καὶ ὅτι πολὺ φρονιμώτερον
 εἶνε ἀντὶ νὰ καταστρέφῃ τοὺς ἐγκληματοῦν-
 τας νὰ προσπαθῆ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἠθικὴν αὐ-
 τῶν ἀνάπλασιν. Ὡς βλέπετε τὰ ἐπιχειρήματα
 ἀμφοτέρων τῶν μερίδων εἶνε σοβαρά· ἐν τού-
 τοις εἶνε ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ πλειονότης τάσ-
 σεται κατὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἥτις μὲν
 τοῦτο δὲν κατηργήθη εἰσέτι, διότι δὲν ὀρίμα-

σεν έπαρκώς και έντελώς ή ιδέα αυτή. Και φυσικά τόσων αιώνων θεσμός δέν δύναται διά μιζή να άνατραπεί.

Εύτυχώς αί τόσαι διαμαρτυρίες ήρχαντο καταλαμβάνουσαι τόπον και τά αγαθά αποτελέσματα δέν ήργησαν ν' άναφανώσι. Τά φοβερά βασανιστήρια, ή σταύρωσις, ό στραγγαλισμός, ό άπαγγονισμός, ό διαμελισμός, ό διά τροχοῦ, πυρός ή άποπνίξεως θάνατος, και τόσα άλλα φοβερά είδη θανατικής εκτελέσεως εξέλιπον. 'Αλλ' εκτός τούτου επέτυχον έτι σπουδαιότερα αποτελέσματα, ως την κατάργησιν της θανατικής ποινής επί των πολιτικών εγκλημάτων, εις πολλά δέ κράτη και την ύλοσχηρή ταύτης κατάργησιν.

Τοιαῦτα κράτη είνε πολλά έν 'Αμερικῇ, ή Ρουμανία, ή Πορτογαλλία, ή Σαξονία, ή 'Ολλανδία ή 'Ιταλία και τό Βέλγιον. 'Αλλά μήπως και ή άνακάλυψις της λαιμητόμου δέν είνε σχετικώς μία πρόοδος; χάρις εις ταύτην τά φρικώδη βασανιστήρια της αρχαιότητος και τοῦ μεσαιώνος εξηφανίσθησαν. Και αληθές μόν είνε, ότι και αυτή επιφέρει τόν θάνατον, αλλά τουλάχιστον στιγμιαίως και άνευ βασάνων.

Ήδη ως έλθωμεν εις την ιστορίαν της λαιμητόμου. Πρίν ή τό άποκεφαλιστικόν τουτο μηχανήμα έπινοήθη, είχεν άναγνωρισθῆ, ότι ό άποκεφαλισμός ήτο τό επεικειότερον θανατικόν μέσον, αλλά και τουτο ένειχε σκληρότητα και άπανθρωπίαν, διότι εξετελείτο διά πελέκεων και των τοιούτων, και μάλιστα όπόταν ό δήμιος δέν ήδύνατο να εκτελέσῃ τό έργον μετ' ασφαλείας και της δεούσης ταχύτητος. 'Επεινοήθη λοιπόν περί τας αρχάς τοῦ XVII αιώνος έν 'Αγγλίῃ άποκεφαλιστικόν τι μηχανήμα, τειθέν έν χρήσει. 'Αλλά τουτο έγένητο κοινόν μετά την εις Γαλλίαν εισαγωγήν του ένθα τά πολιτικά πάθη απέστειλλον καθημερινώς τά θύματα σωρηδόν πρὸς τόν θάνατον. 'Ενέτει δέ 1789 ό 'Ιωσήφ 'Ιγνάτιος Γκυλλοτίνος παρισινός ιατρός, μέλος της 'Εθνοσυνελεύσεως, έν τη συνεδρία της 10 'Οκτωβρίου εξέφρασε την γνώμην, ότι έπρεπεν δλας τας ποικίλας θανατικές ποινάς, τας επιβαλλομένας εις τούς κακούργους πάσης τάξεως και ήλικίας να μετατρέψωσιν εις μίαν και μόνην, την αϊτήν διά πάντας και ν' άπλοποιήσωσιν αυτήν διά τινος άπλου και ασφαλούς μηχανήματος. 'Αλλά τό μηχανήμα ήτο άγνωστον ακόμη και μάλιστα μέχρι της 21 Δεκεμβρίου, όποτε ή πρότασις τοῦ ιατροῦ έγένητο άποδεκτή υπό της 'Εθνοσυνελεύσεως.

Ώστε ήδη επρόκειτο να έπινοήθη τό προταθέν άπλου μέσον θανατώσεως, μόλις δέ περί τά μέσα τοῦ 1791 άπερασίθη ή διά κρατομήσεως θανατική εκτέλεσις, όποτε και έψηφίσθη κατά πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Λε-

πελλιτιέ. Τότε υπέβαλε τό σχέδιον της μηχανής τούτης ό ιατρός 'Αντώνιος Λουίζ, συμφώνως πρὸς τας έν χρήσει πρό πολλοῦ έν 'Αγγλίῃ, ύπερ ή κυβέρνησις ένεκρίνε και παρήγγειλε την κατασκευήν της εις τινα γερμανικόν μηχανικόν Σμίτ.

'Ετοιμασθεΐσα ή λαιμητόμος, έστήθη έν τη πλατεία Γκρέβ, πρώτην κεφαλήν ταμουσα την τοῦ ληστοῦ Πελετιέ. 'Ο Παρισινός λαός κατ' αρχάς ώνόμασε τό άπεχθές μηχανήμα Λουιζέτην πρὸς τιμήν βεβχίως τοῦ ιατροῦ Λουιζ, όστις, ως είπομεν, επρότεινε τό άγγλικόν σχέδιον μετέπειτα όμως, εύρίσκων φαίνεται τό όνομα τοῦ ιατροῦ Γκυλλοτίνου άρμοδιώτερον. εκάλεσε την λαιμητόμον Γκυλλοτίναν. 'Εν τούτοις παρ' όλα τά αγαθά της νέας μηχανής, αυτή επέπρωτο να χρησιμεύῃ έν Γαλλίῃ κατά τούς χρόνους εκείνους, ως τό μάλλον κατηραμένον φονικόν μέσον. Διότι ένεκα της ευκολίας και ταχύτητος δι' ής εξετελοῦντο αϊ θανατικά ποινά, και ένεκα των ιστορικῶν εκείνων πολιτικῶν παθῶν, αϊ κεφαλαί σωρηδόν άπεχωρίζοντο των σωμάτων, αϊ δέ πλαττείαι της Γκρέβ και της 'Ομοιοίας υπήρχαν αληθῆ σφαγεῖα. 'Ο Κάρολος Νωδιέ λέγει που. α' 'Αν δλαι αϊ κρυγαί, ως ή άπελπισία έρριξεν έν ταῦθα, συνηνοῦντο εις μίαν και μόνην, αυτή ήθελεν άκουσθῆ και εις την άπωτάτην της Γαλλίας γωνίαν.

Τό θέμα μάλιστα έν τη πλατεία της 'Ομοιοίας, της εκτεινομένης πρὸ τοῦ Δημαρχείου, και πεπροικισμένης υπό των καλητέρων φυσικῶν και τεχνικῶν κοσμημάτων, παρείχε έντύπωσιν φρικώδους εϊρωνείας. Τό μέρος τουτο, άλλοτε καλούμενον πλατεία της 'Επικναστάσεως, εκοσμείτο διά τοῦ ορειχαλκίνου άνδριάντος Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'. 'Αλλ' εξ αὐτοῦ ή επανάστασις κατεσκευάσε διώβολα και επί τοῦ βήθρου ήγειρεν άγαλμά τι της ελευθερίας εκ γύψου. Φρικτόν δέ είπειν, πρὸ της θεας ταύτης διαρκῶς έμενεν έστημένη ή λαιμητόμος.

Πόσον αϊμα έχύθη και άπερροφήθη υπό τοῦ εδάφους τουτου! Και τά γνωστότατα όνόματα αν τις μόνον άπκριθίμῃ, πάλιν ό αριθμός των θυμάτων της όργῆς και της θηριωδίας τοῦ λαοῦ κατανῆ φοβερός. Λουδοβίκος ό ΙΣΤ' έκρατομήθη ένταῦθα τη 21 'Ιανουαρίου 1793, τη 17 'Ιουλίου ή Καρλόττα Κορδάῦ, τη 2 'Οκτωβρίου ό Βρισσώ μετά των ήγετῶν των Γιρονδίνων, τη 16 'Οκτωβ. ή Μαρία 'Αυτωννέτα, αὐτός ό 'Ροβеспιέρρ, ό Ερριώ, ό Κουτων και ό Σαιν Ζούστ άπήχθησαν εις τό αιμοσταγές ικρίωμα και την επομένην ήμέραν τόν θάνατον αὐτῶν επεσφράγισεν ό άποκεφαλισμός των πλείστων μελῶν της επανάστατικῆς κυβερνήσεως. Μέχρι της 5 Μαΐου 1795 από τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως υπέστησαν επί της πλα-

τείας της 'Ομοιοίας τόν διά της λαιμητόμου θάνατον περί τας 3000 ατόμων!

'Επίωμεν τώρα έν βλέμμα και εις την ήμετέραν εικόνα. 'Ο ζωγράφος εισάγει ήμας εις την συνελευσιν καθ' όν χρόνον είχεν αρχίσει ήδη ή φανατική καταδίωξις όλων των ύπόπτων φίλων της βασιλείας. 'Η μεταξῦ των «Γιρονδίνων» και των «'Ορεινῶν» (οὔτως αποκαλουμένων, καθότι τά μέλη των κατελάμβανον τας ύψηλότερον κειμένας εδρας έν τη συνελεύσει) έχθηκα ήτο πλέον φανερά και εξ αυτής εξηγείται ή χαρά των παρισταμένων αντιπροσώπων τοῦ λαοῦ επί τῶ νέω φονικῶ έργαλείω οὔτινος την χρῆσιν ό Γκυλλοτίνος διδάσκει εις τούς περι αὐτῶν ήθροισμένους. Τά πρὸς τά ανωεστραμμένα βλέμματα, τά νεύματα και αϊ κρυγαί της επιδοκιμασίας απευθύνονται βεβαίως πρὸς τούς ύψηλά καθημένους «'Ορεινούς» και τούς άλλους επισκέπτας τοῦ βουλευτηρίου, μέλλοντα θύματα των άπανθρώπων τουτων τεράτων.

Πολλοί είπον ότι και αὐτός ό εφευρέτης έπεσε θύμα τοῦ φονικοῦ αὐτοῦ εφευρήματος. Τουτο δέν είνε αληθές. 'Η ελευθεροφροσύνη του, ή χρηρηγήσασα αὐτῶ θέσιν έν τη εθνικῇ συνελεύσει, τόν ήγαγε διαρκούσης της Τρομοκρατίας εις την εϊρατήν και ύσως θά τόν έφερε και επί της λαιμητόμου, αν ή 9 τοῦ μηνός Θερμιδώρ δέν απέδιδεν αὐτῶ την ελευθερίαν του. Την γαλήνην της ψυχῆς του όμως δέν ήδύνατο τις πλέον να τῶ άποδώσῃ. 'Η κατάρξα, ήτις αϊωνίως συνέδεσε τό όνομά του πρὸς την γκυλλοτίναν, τόν εβασάνιζε και τόν έτιμῶρει καθ' όλον του τόν βίον. Δυστυχῆς και καταβεβλημένος απέβίωσεν ό Γκυλλοτίνος τη 26 Μαΐου 1814. 'Ο δέ υίός του εξητήσασα και έλαβε παρὰ Καρόλου τοῦ Ι' την άδειαν ν' αντικαταστήσῃ τό κατηραμένον όνομά του δι' άλλου.

Και έν τούτοις, ως είδομεν, ό δυστυχῆς Γκυλλοτίνος άπλως επρότεινε ν' αντικατασταθῶσι τά θανατικά μέσα, δι' απλουστερου, και ήττον βασανιστικῶ. 'Επομένως πολὺ άδίκως εδόθη τό όνομά του εις τό μηχανήμα τουτο, γνωστὸν ήδη εις άλλα εθνη, και ιδίως έν 'Αγγλίῃ, όπόθεν και έφερε τό σχέδιον ό ιατρός Λουιζ.

Λέγεται μάλιστα ότι ή χρῆσις μηχανῶν και πελέκεων, δι' όν απεκόπητο ή κεφαλή από τοῦ κομοῦ τοῦ ανθρώπου, είνε αρχαιοτάτη και ή εφευρέσις αὐτῶν άποδίδεται εις τούς Πέρσας. Μετά πολλοῦ δέ χρόνου παρέλευσιν επανευρίσκαμεν έν 'Ιταλίῃ τοιαύτας μηχανάς έν χρήσει, ένθα μάλιστα μόνον οι εϊπατριδαι είχον τό πλεονέκτημα να θανατώνωνται δι' αὐτῶν.

Κατά τόν XIII αϊωνα άναφαίνεται έν Βοημία παραπλήσιον έργαλείον, ομοίως δέ και έν Γερμανίῃ. Ταχέως εϊτα διεδόθη ή χρῆσις αὐ-

του και εις τας λοιπάς χώρας της Ευρώπης, ιδίᾳ δέ εις 'Αγγλίαν και Γαλλίαν, όπου μάλιστα, καθ' ά διηγοῦνται, ό δούξ τοῦ Μοντμορενσύ υπέστη έν Τολώσῃ τῶ 1832 τόν διά της λαιμητόμου θάνατον. Εις πολλά κράτη, όν οι νόμοι επιβάλλουσι θανατικές ποινάς, ή λαιμητόμος εξακολουθεϊ να εκτελῆ τό καθήκόν της, άλλ' ό πέλεκυς αυτής ήδη εύτυχῶς πατάσσει μόνον τούς κοινούς κακούργους. 'Ελπίζομεν δέ ότι δέν θα επανέλθωσι πλέον ποτέ οι χρόνοι εκείνοι, καθ' οὓς οι πολιτικοί αντίπαλοι άπήγοντο κατά πλήθη επί σφαγήν, άφ' οὔ οι ελευθεροί νόμοι των πεπολιτισμένων κρατῶν παρέχουσιν ήμιν την έγγύησιν, ότι εις τό μέλλον εϊρηνικῶς θα διεζάγωνται δλαι αϊ άνατροπαί και οι άγῶνες εις τε τά πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα.

Η ΑΓΑΠΗ

Ώδάν τό κύμα ποῦ δογαῖ
Και 'ς τακρογιάλι ξεψυχάει,
Ώδάν τίστέρι όπου σδει,
Ώδάν την ώρα ποῦ πετάει.

Σάν τό πουλί όπου περνᾷ
Κι' ένα σιμάδι δέν άφνει,
Μωρός εκείνος ποῦ θαρρεϊ
Και ή αγάπη ότι δύνει.

Ό,τι γεννιέται 'ς την καρδιά
Δέν σβύνει σάν τά όνειρά της,
Μόνον αὐτή σάν νεκρωθῆ
Γέρνει κι' αὐτό χλωμό διμά της.

Σάμος

'Ελένη Σ. Σβορόνου.

ΚΥΜΑ - ΑΓΑΠΗ

Στό άκρογιάλι καθισμένος
μέσα σέ διάφανη νυχτιᾳ
άγνάντενα συλλογισμένος
της θάλασσας τήν άγκαλιά.

Τό κάθε κύμα 'ρωτημένο
τήν φιλοῦσε όλοένα
και εφευγε άποσταμένο
πάλι μακριά στά ξένα.

'Αχόρταγο, δίᾳ γεμάτο
εφευγε πλνήν ν' άνοιξη
μέ τ' άχειλί του τ' άφράτο
και άλλη άγκαλιά να σμίξη.

Και σύ ανάλαφρα σιμά μου
καθώς τό κύμα μη φίλς
και πάλι φεύγεις μακριά μου
μ' άλλη αγάπη να περνᾳς.

Μιλτων Βιτάλης.

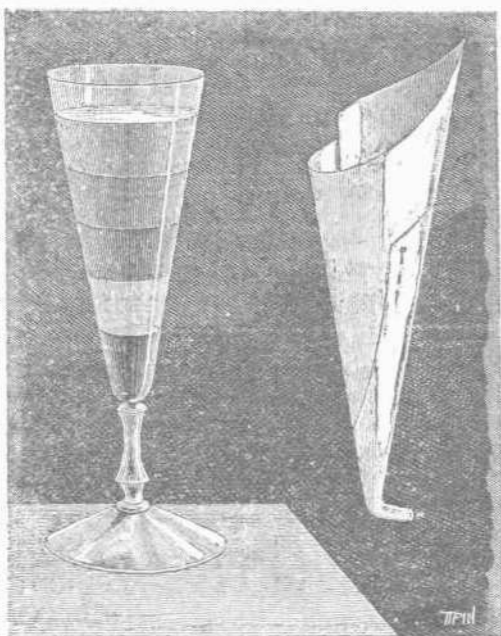
**ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ
ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΥΓΡΩΝ**

Πολλά τοιαύτα πειράματα υπάρχουν, ό-
περεπιθέσεως διαφόρων υγρών, αναλόγως και
κατά τάξιν τῆς πυκνότητος ἐκάστου:

Ἴδου εἰς τρόπον ὑπερεπιθέσεως πέντε ρευσ-
τῶν, ἀνευ συμμίξεως τούτων:

1ον. Χύσατε ἐντός ποτηρίου ἐπιμήκους ὀλι-
γον ψυχρὸν καὶ πολὺ σακχαρωμένον καφέν.

2ον. Κατασκευάσατε κέρας ἐκ χάρτου οὔτι-
νος τὴν ἀκρὰν καταλήγουσαν εἰς ὀπὴν μεγέ-
θους χονδρῆς καρφίδος στρέψετε εἰς ὀρθὴν γω-
νίαν. Χύσατε ἐντός αὐτοῦ ὕδωρ διαυγές, ἀφεῖ
πλησιάζετε τὴν ὀπὴν τοῦ κέρατος ἐπὶ τῆς ἐ-
σωτερικῆς παρείδς τοῦ ποτηρίου· οὕτω τὸ

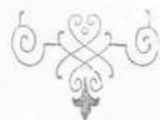
ὕδωρ θὰ ὀλισθήσῃ ἡσύχως καὶ θὰ ἐπικαθίσῃ
ἐπὶ τοῦ στρώματος τοῦ καφέ. Ἄμα ὁ ὄγκος
τοῦ ὕδατος γίνῃ ἴσος πρὸς τὸν τοῦ καφέ, ἀπο-
σῆθε τὸ κέρας.

3ον. Δεύτερον κέρας κατασκευάσατε καὶ ὁ-
μοίως χύσατε ἐπὶ τοῦ ὕδατος οἶνον ζωηροῦ
χρώματος.

4ον. Διὰ τρίτον κέρας ἐπιθέσατε στρώμα
ἐλαίου ἐπὶ τοῦ οἴνου.

5ον. Τέλος τὸ οἰνόπνευμα θὰ καταλάβῃ διὰ
τοῦ αὐτοῦ τρόπου τὸ ὑπερκεείμενον τμήμα τοῦ
ποτηρίου.

Ἄπαντα ταῦτα τὰ στρώματα θὰ διακρίνω-
νται κάλλιστα, ἔνεκα τῶν ζωηρῶς ἀντιθέτων
αὐτῶν χρωματισμῶν.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καθαρισμὸς στιλπνῶν χειροκτιῶν.— Λάβετε
γάλα ἀπηνθισμένον, λευκὸν σάπωνα καὶ σπόγγον λε-
πτὸν καὶ μαλακόν. Βρέξατε ἐλαφρὰ μίαν γωνίαν τοῦ
σπόγγου ἐντός τοῦ γάλακτος, τρίψατε τὴν αὐτὴν γω-
νίαν ἐπὶ τοῦ σάπωνος καὶ περνᾶτε διαδοχικῶς τὸ μέ-
ρος τοῦτο τοῦ σπόγγου δύο-τρεῖς φορές ἐφ' ὄλων τῶν
μερῶν τοῦ χειροκτιῶν καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν μαλ-
λον ρυπαρῶν. (Πρὸς εὐκολίαν τὸ χειροκτιῶν νὰ πε-
ρασθῇ ἐπὶ τῆς γειρῆς).

Οὕτω ὁ καθαρισμὸς ἐκτελεῖται τελείως.
Δεῖν ὅμως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἀλάσσετε τὸ
ἐπὶ τοῦ σπόγγου γάλα καὶ σάπωνα, ἀφοῦ προηγου-
μένως πιάσετε καλὰ τὸν σπόγγον ὥστε νὰ μὴ μείνῃ
τίποτε ἐκ τῶν μεταχειρισθέντων. Τοῦτο εἶναι ἀναγκ-
καίωτατον προπάντων ἐν τῇ πλύσει λευκῶν χειρο-
κτιῶν.

Εἶτα ἀπλώνετε ταῦτα ἵνα στεγνώσωσι. Κατόπιν
χρειάζεται λίανσις καὶ περιποίησης, διότι εἶναι ἐξη-
γρωμένα. Πρὸς τοῦτο τεντώσατε καθ' ὅλα τὰ μέρη
τὰ χειροκτιῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Διὰ τοὺς δακτύ-
λους μεταχειρισθῆτε κύλινδρον ξύλινον ἢ ἑλλειψει-
οῦ τούτου περᾶσατε τὰ χειροκτιῶν εἰς τὴν γείρα σας.
Οὕτω τὸ δέρμα ἀναλαμβάνει τὴν πρώτην αὐτοῦ κα-
τάστασιν.

Προφυλάξις τῶν ξυλίνων δοχείων.— Μεγάλῃ
χρησὶ γίνεται δοχείων ξυλίνων, ἅτινα ὅμως ἵνα μὴ
καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ὀξέων πρέπει
νὰ παρασκευασθῶσιν οὕτω: Διαλύσατε ἐπὶ πυρὸς με-
τρίου 100 δράμια γουταπέρκας καὶ 100 παραρίνης
καὶ ἀλοῦσατε τὸ ἑσωτερικὸν τῶν δοχείων ἐπιμελῶς.

Ζωμός τῆς στιγμῆς.— Κτυπήτε εἰς κυμᾶν ὀλι-
γον βοδινοῦ κρέας ψυχρὸν, τὸ ρίπτετε εἰς μίαν κατα-
ρῶν με ἀνάλογο νερὸν, σπάζετε μέσα ἓνα αὐγὸ καὶ
τὸ κτυπήτε ἕως νὰ πάρῃ βράσιν. Ἀφίνετε ἀκόμη ἐπὶ
πέντε λεπτά τῆς ὥρας εἰς σιγαλὴν φωτιά, τὸν στραγ-
γίζετε καὶ τὸν μεταχειρίζεσθε.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἡ καλλωνὴ τοῦ προσώπου.
Εἶνε παρ' ὄλων τῶν εἰδικῶν βεβαίωμένον,
ὅτι τὸ πρόσωπον ὑφίσταται τὰς ἀμέσους συ-
νεπείας πάσης ἀσθενείας τοῦ σώματος καὶ
πάσης καταρῆσεως.

Ἡ δροσερότης, ἡ ἀπαλότης, ἡ ὠραία χροιά
τοῦ προσώπου διατηρεῖται ἂν διατηροῦνται
αἱ σκληρότατοι καὶ σκληρότατοι ὄροι. Μὴ ἐκτί-
θεσθε εἰς ἐναντίους ἰσχυροὺς ἀνέμους, εἰς τὴν
θαλασσίαν αὔραν, τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος, εἰς
τὸν καύσωνα καὶ τὰς συγκινήσεις. Πρὸς τού-
τοις μὴ παραδίδοσθε εἰς τὴν καλοφαγίαν καὶ
τὴν κατάχρησιν τῆς κρεοφαγίας, διότι ἡ δυσ-
πεψία εἶναι θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς ἀνθηρότητος
τοῦ προσώπου. Πολὺ δὲ περισσώτερον βλάπτει
ἡ κατάχρησις τῶν οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων.
Αἱ συχναὶ πλύσεις νὰ καταργηθοῦν, ὡς καὶ ἡ
χρησις τοῦ σάπωνος. Ἐλαφρὸν πλύσιμον διὰ
θερμοῦ μὲν ὕδατος τὸ θέρος, ψυχροῦ δὲ τὸν
χειμῶνα, ἐκάστην πρωΐαν, εἶναι ἀναγκαῖον καὶ
ἀρκετόν. Ὁφελιμώτατον δὲ εἶναι τὸ πλύσιμον
διὰ χλιαροῦ ὕδατος πρὸ τοῦ ὕπνου.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ἐκάθητο μόνος ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ δω-
ματίου τοῦ τῆς μικρῆς καὶ ἀπηρχαιωμένης οἰ-
κίας του. Ἡ νύξ, ἂν καὶ χειμῶν, ἦτο ἡ-
συχος καὶ μόνον ἓνα ἐλαφρὸ ἀεράκι τοῦ ἐξάιδευσ-
τὰ μεγάλα του ξανθὰ μαλλιά. Τὸ ἀσθενὲς
φῶς τῆς φθινοῦσης σελήνης πίπτον ἐπὶ τοῦ
ἰσχυροῦ προσώπου του, τὸ ὅποιον ὑπεβάσταζεν
ἢ μίαν τῶν χειρῶν του, προσέδιδεν εἰς τὴν με-
λαγχολικὴν φυσιογνωμίαν του κάποιαν ἀνεξή-
γητον συμπάθειαν.

Ἀπέναντι ἀπὸ τὸν ὑψηλὸν ἐξώστην τῆς με-
γάλης οἰκίας καὶ ἀπὸ τὰ παραθύρα ἐξήρχετο
πλήμυρα φωτὸς ἀπὸ τὰ ἀνημμένα ἠλεκτρικὰ.
Ἐπίσης δὲ ἐξήρχοντο καὶ νόται πιάνου, συνο-
δεύουσαι ἀσθενῆ τινα φωνὴν δεσποινίδος, συ-
γχνάκις δὲ καὶ ἡχηροὶ εὐθυμοὶ γέλωτες. Εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτὴν ἐκάθητο γυνώστis εἰς τὴν
πόλιν τραπεζίτης, ὅστις κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔσπε-
ρας ἔδιδε συναναστροφὴν.

Ὁ ξανθὸς μας νέος ἐξηκολούθει οὕτω καθή-
μενος σκεπτικὸς ἐπὶ τοῦ παραθύρου του. Κάθε
νότα τοῦ πιάνου καὶ πρὸ πάντων κάθε ἦχος
γέλωτος τὸν ἐπληττον βαθεῖα στὴν καρδίᾳ καὶ
τὸν καθίστων πλέον μελαγχολικὸν καὶ σύν-
νον. Μήπως ἐν τῇ ματαιοδοξίᾳ του ἐμεψι-
μαίρει ἐκαυτὸν, διότι δὲν ἠδύνατο, ἔνεκα τῆς
κοινωνικῆς του ἀποστάσεως, νὰ μεταβῇ καὶ
αὐτὸς ἐκεῖ, νὰ ἀνακατευθῇ μεταξὺ τῶν νέων
τῆς ἀριστοκρατίας, καὶ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα
νὰ χαριτολογήσῃ με τὰς ἀδράς καὶ εὐεδαίς
δεσποινίδας; Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ
τις τὸ τοιοῦτον, διότι ὁ φιλότιμος νέος, ἂν
καὶ ἐξ ἀσήμευ οἰκογενείας, ἀφοῦ ὁ πατήρ του
ἦτο πτωχὸς ὑποδηματοποιός, καὶ κύριος οἶδε
πῶς κατώρθωσε νὰ τὸν κάμῃ ροιτητὴν καὶ νὰ
τὸν ἐγγράψῃ εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλολογίας,
εἶχεν ὅμως τοιοῦτον χαρακτῆρα, ὥστε εθεώρει
χαμερπεῖς τὰς τοιαύτας σκέψεις καὶ οὐδέποτε
δυσηρεστήθη διὰ τὰς οἰκογενειακὰς του ἐλλεί-
ψεις. Ἐμενε πολὺ εὐχρηστημένος δι' ἧτι
εἶχεν.

Καὶ ἐν τούτοις, παρ' ὅλα ταῦτα, κατ' αὐ-
τὴν τὴν περίστασιν ἐφθόνη τρομερὰ τοὺς νέ-
ους τῆς ἡλικίας του, τοὺς παρευρισκομένους,
ἐκεῖ εἰς τὴν συναναστροφὴν. Καὶ τοὺς ἐφθόνη,
διότι εθεώρει αὐτοὺς εὐτυχεῖς, συναναστροφο-
μένους με τὴν κόρην τοῦ τραπεζίτου, τὴν ὁ-
ποῖαν ἐλάτρευε, χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τῆς τὸ
ἀποδείξῃ, διότι ἦτο δειλός, καὶ χωρὶς αὐτὴ
φυσικὰ νὰ τῷ δίδῃ σημασίαν. Πόσον τοὺς ἐμί-
σει συλλογιζόμενος ὅτι ἐχάρ ἐντίζοντο μαζύ
της! Πόσον σκληρὰ τῷ ἐφάνετο, φανταζόμε-
νος αὐτὴν χάρουσαν καὶ δίδουσαν προσοχὴν
με κάποιαν φιλαρέσκειαν εἰς τὰ σχῆλά των ἀ-
στεῖα! Πρὸ πάντων ὅμως πόσον δὲν ἐχόρευε

τὸν υἱὸν ἐνὸς συνταγματάρχου, τὸ ὅποιον ἔτυ-
χε νὰ ἔχῃ καὶ συμμαθητὴν εἰς μίαν γυμνα-
σιακὴν τάξιν, διότι, καθὼς ἔμαθεν, ἀλλὰ καὶ
καθὼς ἀντελήφθη ὁ ἴδιος, ἐνδιεφέρετο δι' αὐ-
τὴν. Οἱ συχνοὶ του γύροι ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο
τὸ ἀπεδείκνυον. Ὅσον ἐσκέπτετο ὅτι θὰ ἦτο
πάντοτε πλησίον της, πρόθυμος νὰ τὴν περι-
ποιηθῇ καὶ ὅτι δὲν θὰ ἄφινε περιστάσιν, χω-
ρὶς νὰ τὴν χαρέψῃ, τοῦ ἤρχετο νὰ τὸν κομ-
ματιάσῃ ἂν καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ σκεφθῇ, διότι ἐ-
κεῖνος ἦτο εὐρωστος νέος με στρατιωτικὴν καθ'
ὄλα ἀνατροφὴν, ἐνῶ τούναντίον αὐτὸς ἦτο ἀ-
δύνατος καὶ ἀσθενικός.

Αὐταὶ αἱ σκέψεις ἐβασάνιζον τὸν ἀτυχῆ μας
νέον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συναναστροφῆς
ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους. Τέλος ὅμως τόσον αὐταὶ
τὸν κατέβαλον, ὥστε ὁ εὐσπλαγχνικός Μορ-
φεύς τὸν ἐλυπήθη καὶ τὸν ἀνέπαυσε μακαρίως
εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Τότε ἡ ζωηρὰ του φαντασία τὸν ὠδήγησε
κρυφίως, ἐξωθι τῆς μεγάλης αἰθούσης, ἐν ἧ
διεσκέδαζον.

Δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσέλθῃ. Τὸν ἀντελήφθη ὁ-
μως ἡ εὐγενὴς κυρία τοῦ τραπεζίτου, ἧτις
ἐξετίμα τὸν χαρακτῆρα του καὶ τὸν ἐκάλεσε
μέσα συστήσας αὐτὸν εἰς τὴν κόρην της, τὴν
ὅποιαν με προφανῆ συγκίνησιν γνωρίζει διὰ
πρῶτην φοράν ἐκ τοῦ συνεγγυῶ. Ἡ κόρη με-
διώσκα συνιστᾷ αὐτὸν εἰς τὰς λοιπὰς φίλας της
καὶ αὐτὸς αὐτοσυνιστάται με τοὺς νέους. Ἀ-
μέσως ἀπακτᾷ οἰκειότητα, ὡς ἐὰν με τὸ σπύ-
τι εἶχε πρὸ ἐτῶν σχέσεις. Ἡ μυθώδης διακό-
σησις τῆς αἰθούσης δὲν τὸν ἐκπλήττει. Ἀρ-
χίζει νὰ χαριτολογῇ με τὰς δεσποινίδας, ἀλ-
λὰ πρὸ πάντων τὸ μάτι του εἶναι κερφωμένο
εἰς τὴν κόρην τοῦ τραπεζίτου, ἧτις τῷ φαίνε-
ται τώρα παρά ποτε ὠραία. Δυσανασχετεῖ,
διότι βλέπει τὸν υἱὸν τοῦ συνταγματάρχου νὰ
τῆς κάμνῃ κοπλιμέντα. Ἐξ ἄλλου ὅμως ἀνα-
κουφίζεται, διότι αὐτὴ τὸν ἀποφεύγει καὶ ὡς
ἐὰν νὰ ἐνόησε τὰς διαθέσεις τοῦ νέου μας δι-
αρκῶς τοῦ χαμογελᾷ.

Ἴδου καὶ τὸ κλειδοκούμβικον ἀνγκρούει ἐν-
θουσιῶδες βάλς.

Ὁ υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου σπεύδει νὰ
προτείνῃ εἰς τὴν κόρην τοῦ τραπεζίτου νὰ χο-
ρέψωσι, συγχρόνως ὅμως καὶ ὁ νέος μας, με
τὸν ὅποιον δεχεται εὐχαρίστως, — χωρὶς νὰ δι-
καυλολογηθῇ διὰ τὴν προτίμησιν αὐτὴν εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ συνταγματάρχου. Τὴν κρατεῖ ἀπὸ
τὴν μέσην της σφικτὰ. Νομίζει ὅτι θὰ πετάξῃ
εἰς τὴν πρώτην στρόφην. Καὶ πράγματι, ἐνῶ
οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν του ἐχόρεψε, τώρα κυ-
ριολεκτικῶς πετᾷ. Δὲν αἰσθάνεται τοὺς πόδας
του εἰς τὴν γῆν. Τόσον ἐνεθουσιάζθη, ὥστε ἐν
τῇ μέθῃ του νομίζει ὅτι ὑψοῦται εἰς τοὺς αἰ-
θέρας με τὴν λατρευτὴν του. Ἐκεῖ φαντάζε-
ται νὰ κτίσῃ τὴν κατοικίαν των. Βλέπει

πραγματοποιούμενον τὸ ἰδανικόν του. Τὴν κρατεῖ πολὺ σφιχτά, φοβούμενος μήπως τοῦ τὴν ἀφαιρέσωσι. Ἀνεξήγητον ῥίγος διαχέει ὄλον του τὸ σῶμα. Παρεδόθη ὄλος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς εὐτυχίας. Ἐξακολουθεῖ νὰ πετᾷ καὶ δὲν θὰ ἐσκόπευε νὰ ἐπιστρέψῃ ἂν μὴ ὁ θόρυβος τῶν διασκεδαζόντων τὸν ἔκαμνε νὰ συνέλθῃ. Ἔστω, εἶνε ἐνθουσιασμένος ὅμως μὲ τὸν χορὸν του, καὶ ἰδοὺ ποῦ δὲν ἐψεύσθη διότι πάντες τὸν συγχαίρουσι. Μόνον ὁ υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου προφανῶς τὸν ζηλεύει, διότι τοῦ ῥίπτει ἀπειλητικὰ βλέμματα. Αὐτὸς τὸν περιφρονεῖ καὶ χαίρει ἐνδομύχως. Λαμβάνει μέρος εἰς ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ παντοῦ ἀναδεικνύεται τὸ πνεῦμά του καὶ ἀπὸ παντοῦ ἀποσπᾷ τὸν θαυμασμόν. Ἐβάλε κάτω ὄλους τοὺς ὀμηλικούς του. Ἀλλὰ καὶ πάντοτε προσπαθεῖ νὰ εὐρίσκηται πλησίον τῆς καὶ ἀνυπομόνως ζητεῖ εὐκαιρίαν νὰ τῇ ἐκμυστηρευθῇ τὸ πᾶν. Εἰς νέος ἀρχίζει ἕνα τραγοῦδι καὶ τὸν συνοδεύει μὲ τὸ πιάνο ἢ κυρία τοῦ τραπεζίτου.

Πάντες ἀφοσιῶνται εἰς τὸ τραγοῦδι, τὸ ὁποῖον μὲ πολλὴν τέχνην καὶ χάριν λέγει ὁ νέος. Ἡ κόρη τοῦ τραπεζίτου ἀποσύρεται εἰς τὴν ἄκρην τῆς αἰθούσης. Ὁ νέος μὲς χωρὶς διατυπώσεις τὴν ἀκολουθεῖ καὶ κάθηται πλησίον τῆς. Εὐρίσκονται τώρα κατὰμονοί εἰς τὴν ἄκρην ἐκείνην. Οὔτε σκέπτεται ὅτι παρευρίσκονται καὶ ἄλλοι. Τούναντίον τὸ τραγοῦδι τοῦ νέου τοῦ φαίνεται ὅτι ἔρχεται μακρόθεν ἀπὸ τόπους ἀσυλληπτοῦς, γλυκὺ γλυκύτατον καὶ ψάλλει τὴν εὐτυχίαν των. Δησημονεῖ ὅτι εὐρίσκεται ἐντὸς αἰθούσης. Τὰ πάντα μεταβάλλουσιν ὄψιν. Τὴν ἄκρην ἐκείνην περιβάλλει σκοτεινὸς πέπλος. Ἴσως νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ μέρος εἰς ὃ εὐρίσκεται, ἄλλως ἀδιαφορεῖ, τὸ μόνον ποῦ γνωρίζει εἶναι ὅτι εὐρίσκεται πλησίον τῆς. Ἐν τῷ μυστηριώδει ἐκείνῳ ζόφῳ διακρίνει πάντοτε τὴν συμπυκνῆ μορφήν τῆς ἀτενίζουσιν αὐτὸν μετ' ἐπιεικείας. Λαμβάνει ἐλαφρῶς τὴν μίαν τῶν χειρῶν τῆς καὶ ἀρχίζει θαρραλέως νὰ τῇ ἐκδηλοῖ ὅ,τι ἀγνὸν δι' αὐτὴν αἰσθάνεται. Ἀδύνατον νὰ περιγραφῶσιν αἱ ποιητικαὶ ἐξάρσεις τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται. Ἐν ἐργηγόρσει θὰ ἀνεδεικνύετο. Κἄποια ἀνωτέρω δύναμις τὸν ἐμπνέει. Ἐκεῖ βλέπετε ὀμιλεῖ ἢ ψυχὴ του, ἥτις περικλείει τόσα ὠραῖα πράγματα καί, ἀπληλαγμένη οὐσὰ ἄλλων ἐξωτερικῶν ἐντυπώσεων, δεικνύει ἐλευθέρως τὸ περιεχόμενον τῆς. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἐρῶντος ὀμοιάζει μὲ κιβώτιον πλήρες πολυτίμων κειμηλίων, τὸ ὅποσον ὅμως μόνον ἐν ὀρισμένην περιστάσει ἀνοίγεται ἐκ φόβου καὶ φειδωλίας τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡδὴ τὸ πᾶν τῇ ἐξομολογήθη. Περιμένει ἐνθαρρυντικὴν ἀπάντησιν. Αὐτὴ τὸν παρατηρεῖ πάντοτε συμπαιθῶς μὲ ἀγγελικὸν μειδίαμα. Τὰ μικρὰ τῆς χεῖλη κινεῶνται διὰ νὰ ὀμιλήσωσιν. Ἀνυπομόνως αὐτὸς περιμένει τὸν

πρῶτον φθόγγον. Ἀλλοίμονον ὅμως ἐκεῖ ποῦ βλέπει πραγματοποιούμενον τέλος ὅ,τι πρὸ πολλοῦ ὄνειρεύετο (!) ὁ ἀδικήριτος ἥλιος ῥίπτει ἐνοχλητικὴν ἀκτίνα ἐπὶ τοῦ προσώπου του διὰ νὰ τὸν φέρῃ τὸσον ἀποτόμως εἰς τὴν σκληρὰν πραγματικότητά. Ἐξυπνᾷ. Ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ ἀποσπασθῇ ἐκείνης. Κλείει καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς του. Ματαίως ὅμως διότι τέλος ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς πραγματικότητος. Τρίθει τοὺς ὀφθαλμούς του, οἵτινες μόλις συνῆλθον διευθύνονται εἰς τὰ παρὰθύρα τῆς ἀπέναντι οἰκίας, τὰ ὅποια εἶνε θεοκλειεῖστα. Φαντάζεται ἐκείνην κοιμωμένην ὡς ἄγγελον καὶ ἀπληλαγμένην τῶν ἐνοχλήσεων τῶν νέων καὶ πρὸ πάντων τοῦ υἱοῦ τοῦ συνταγματάρχου. Ἡ δρόσις τῆς πρωίας τὸν ἀνακουφίζει κάπως. Ἀκούει τὸν κτύπον τοῦ σφυρίου μὲ τὸ ὅποσον ὁ πατήρ του κτυπᾷ τὰ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ὑποδήματα, ἐνῶ ἡ γραῖα μήτηρ του κκεῖ ἐξω εἰς τὴν αὐλὴν τὰ ὀρνίθια διὰ νὰ τοῖς δώσῃ τροφήν. Συνέρχεται ἐτι πλέον καὶ ἀποσύρεται τοῦ παραθύρου τοῦ ἀπογοητευμένου, διότι ἦτο ὄνειρον....

Αὐγουστος 1905

Π. Δ. Κ.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

Βρισκομαι πάλι μακριά σου
στὴν ἐρημιά, στὰ δόλια ξένα.
χωρὶς ν' ἀκούω τὴ καρδιά σου.
χωρὶς νὰ βλέπω πιά ἐσένα.

Παραμελῶ καὶ τὸνομά σου
ἀκούω κάποιος νὰ φωνάζῃ:
Ὁ ἀντίπαλος εἶναι. Στοχάσου,
κάθε στιγμή ποῦ μὲ τρομάζει.

Κ' εἶμαι κατάδικος δύο φοραὶς
στὴ μοναξιά, ἀφοῦ τὸ ξέρω
πῶς εἶσαι αἰτία τῆς συμφορῆς
ὅλας γιὰ σὲ νὰ ὑποφέρω.

Μίλων Βιτάλης.

ΟΛΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ

Λένε ὁ χρόνος ποῦ κυλᾷ
Καὶ τὴ ζωὴ μαζὺ του σέρνει,
Λένε τὴ λύπη ὅτι σθεῖ
Καὶ πῶς χαρὰ καινούρια φέρνει.

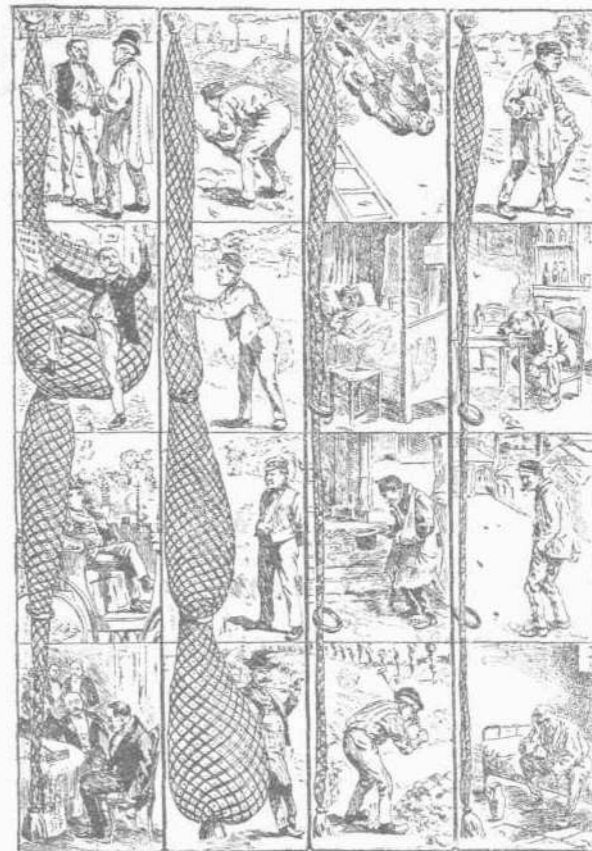
Ὅ,τι γενιέται 'ε τὴν καρδιά
Καὶ ἡ καρδιά ὅτι ἀλλάζει,
Σάλλον τὰ χεῖλη πῶς γελοῦν
Καὶ ἡ ματιὰ ἀλλοῦ κυττάζει.

Ὅ νοῦς ὅτι παντοῦ γυρνᾷ
Τὰ νεῖατα πῶς γοργὰ διαβαίνουν
Ἔνα 'γὼ βλέπω μοναχὰ
Πῶς ὅλα, ὅλα 'δὼ πεθαίνουν.

Σίμος

Ἐλένη Σ. Σβορώνου

ΗΘΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ

Τέσσαρες ἀδελφοὶ ἐκληρονόμησαν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν ἀρκετὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐμοιράσθησαν ἐξ ἔσου.

Ἐκαστος ἄνθρωπος εἰς τὸν βίον του γίνεται εὐτυχὴς διὰ τῆς τύχης καὶ τῆς ἰκανότητός του.

Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὴν τύχην καὶ τὴν ἰκανότητα τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἀδελφῶν. Ὁ πρῶτος ἐργάζεται ὀλίγον θέττει κατὰ μέρος ὀλίγα χρήματα, ἔχει εὐνοικὴν τύχην καὶ κερδίζει ἕνα λαχεῖον, ἐξ οὗ τὸ θησαυροφυλάκιόν του ἐξογκοῦται διὰ μιᾶς. Ὁ υἱὸς του γλυκανθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης τοῦ πατρὸς του δὲν ἐργάζεται, ἀλλὰ παίζει τὰ χρήματα, μέχρις ὅτου καταστρέφεται. Ὡστε ἡ τύχη εἶνε ἄσπιτος καὶ ἀνωφελὴς ἄνευ τῆς καλῆς σκέψεως.

Ὁ δεῦτερος υἱὸς σκέπτεται καλῶς. Ἐργάζεται, θέτει κατὰ μέρος τὰς οικονομίας του καὶ ὀλίγον κατ'ὀλίγον γίνεται κεφαλαιοῦχος. Οὕτω ὁ υἱὸς του ὑπῆρξε πλούσιος χωρὶς νὰ κάμῃ τίποτε. Ἴδου τὰ ἀποτελέσματα τῆς καλῆς σκέψεως.

Ὁ τρίτος υἱὸς ἐργάζεται, ἀλλ' ἔνεκα δυστυχίματος πίπτει ἀσθενής, ἐξαντλοῦνται οἱ πόροι του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐργασθῇ καὶ κατατᾷ ἐπαίτης. Ὁ υἱὸς του θὰ ζήσει ἐν πτωχείᾳ. Ἴδου ποῦ φέρει πολλάκις ἡ ἔλλειψις τύχης.

Τέλος ὁ τέταρτος υἱὸς δὲν ἐργάζεται καθόλου, πίνει καὶ οὕτω καθίσταται ἄπορος. Ὁ

υἱὸς του κακῶς ἀνατραφεῖς, τελευτᾷ εἰς τὴν φυλακὴν. Ἴδου λοιπὸν τὰ ἀποτελέσματα τῆς κακῆς σκέψεως.

Ποῖον τὸ γενικὸν συμπέρασμα; Ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐτίθετο διὰ μιᾶς εἰς ἴσην μοίραν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιουσίαν, ταχέως θὰ ἐπήρθετο πάλιν μεγίστη ἀνομοιότης μεταξύ των ὡς ἐκ τῆς διαφόρου ἀξίας των καὶ τῶν περιστάσεων.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Μπαμπᾶ οἱ Ρῶσοι εἶνε εὐφυνεῖς ἄνθρωποι;
— Διατί;
— Μὰ εἰς τὴν Ρωσσίαν δὲν ὑπάρχουν πολλὰ ἀλατορυχεῖα;

— Ξέρεις τί νὰ κάνης διὰ νὰ μὴ μαλῶνης μὲ τὴν πεθερά σου; Ὅταν ἐκεῖνη ἀρχίζει τῆς μουρμούρας ἐσὺ νὰ πίνης νερό! . . .
— Τί λές ἀδελφέ! Μπορῶ νὰ πίνω νερὸ ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδν;

Ὁ κυρ-Γιάννης ἀγαπᾷ νὰ πειράζῃ τὴν γυναῖκα του; Μίαν ἡμέραν αὐτὴ τῷ λέγει ὀργισμένη.

— Ὅρῳτε! πάλι ἀφῆδες τὴν πίπα σου εἰς τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας. Τί εἶνε αὐτά;
— Κυρία μου, δὲν ἐπιτρέπω, παρὰ μόνον εἰς ἕνα πρόσωπον νὰ μοῦ κάμνῃ παρατηρήσεις. . .

— Καὶ ποῖο εἶνε αὐτό, παρακαλῶ;
— Ἔσὺ!

Ἐρωτικὰ ἐκμυστηρεύσεις.
— Καὶ πρῶτα τί ἔκαμνες;
— Σὲ βεβαίῳ, ἀγάπη μου, πρὶν σὲ γνωρίσω δὲν ἔκαμνα τίποτε.
— Καὶ τώρα τί κάμνεις;
— Ὅλο καὶ χρεῖν!
— !

Ἐνας συναντᾷ διὰ πρῶτην φορὰν φίλον του χρεῦσαντα καὶ δὲν εὐρίσκει, παρὰ τὰς ἐξῆς λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην του πρὸς τὸν ἀπαρηγόρητον σύζυγον.

— Πτωχέ μου φίλε, τώρα πλέον δὲν θὰ σ' ἐρωτῶ τί κάνει ἡ γυναῖκα σου!

Ἐν τινι σχολείῳ.
— Πῶς συμβολίζεται ἡ γεωργία;
— Ἄνευ χειρῶν.

- Καί τὸ ἐμπόριον ;
- Ἄνευ ποδῶν . . .
- Πῶς ;
- Μὰ δὲν λέγουν ὅτι τὸ ἐμπόριον ἐσταμάτησε πλέον ;

Ὁ Τοτὸς περιπατῶν μὲ τὴν γαλλιδά του, καὶ συναντήσας ὄνον, εἶπε.

- Καμμιά φορὰ πονοῦν καὶ τὰ αὐτιά τῶν γαιδάρων ;
- Πῶς ὄχι ;
- Πόσο βαυδάκι θὰ χρειάζονται διὰ νὰ τοῦς τὰ βουλῶνουν !

Μία κορασίς διηγεῖται ὅ,τι εἶδεν ἐν ὄνειρῳ ὅτι, ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἐκοιμᾶτο ἡ μήτηρ της ἤρχιζε νὰ καίεται.

- Τί θλίψιν θὰ ἤσθάνθητε, εἶπε τις.
- Βεβαίως. Εὐτυχῶς ὁμῶς ἐσκέφθην ὅτι ἐκοιμᾶτο καὶ δὲν θὰ ἐβασανίζετο πολὺ.

**ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΓΗΣ**

ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Χ. Τσαρούση διδάκτορος τῶν Μεθυστικῶν καὶ καθηγητοῦ ἐπὶ ε. κοσμητικῶν, ἐξεδόθη κατὰ τὸ σχέδιον Ἰταλικοῦ ναυτικοῦ χάρτου, γεωλογικὸς πίναξ τῆς φυσικῆς καταστάσεως τῆς Γῆς, μετὰ πασῶν τῶν λεπτομερειῶν καὶ στρωμάτων αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ κέντρου μέχρι τῆς ἐπιφανείας καὶ τῆς αἰθεροσφαίρας.

Ὁ χάρτης οὗτος λαμπρὸν ὄντως ἔργον, εἶνε ἀριστος καὶ ἀπαραίτητος ὁδηγὸς παντὶ ἐπιστήμονι καὶ φιλομούσῳ, πωλεῖται δὲ ἀντὶ δραχμῆς παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις τῶν Ἀθηνῶν, τῷ Βασιλ. λιθογραφεῖῳ τοῦ κ. Στάγγελ, πρῶν Γρούδμαν, καὶ ἰδίως παρὰ τῷ κ. Ν. Βραχνῷ, καθηγητῇ τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς καὶ παρὰ τῷ κ. Σιδέρῳ, βιβλιοπώλῃ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Συντάγματος.

**ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΡΩΜΟΥΝΙΚΩΝ ΤΥΡῶΝ ΚΑΙ ΒΟΥΤΥΡῶΝ
ΧΡΟΝΗ Κ. ΕΡΜΙΔΟΥ
Ἐν Κωνσταντινῇ Ῥωμουρίας.**

Κατασκευάζονται τυροὶ διαφόρων εἰδῶν, κασέρια οὕζο Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, λευκοὶ εἰς τεμάχια, εἶδος Βραΐλας, (τελεμέδες) ὡς καὶ βούτυρα τῶν κασκαβαλιῶν καλῆς ποιότητος.

Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει καὶ τὴν κατάνλωσιν ἐν Ῥωμουρίᾳ διαφόρων προϊόντων Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν διαφόρων οἰκῶν.

**ΕΙΣ ΤΟ ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
"ΠΡΙΝΤΕΖΗ"**

Κατασκευάζονται καλλιτεχνικαὶ τυπογραφικαὶ εἰκόνες * * * * *

- ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΙ
- ΦΩΤΟΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑΙ
- ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐπιτυχῆς ἀπομίμησις φωτογραφιῶν, ἐντόπων εἰκόνων, γραμμωτῶν (τῆς πένας), Μουσικῆς Ἐρωτικῆς καὶ Βυζαντινῆς κ.τ.λ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 101.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνης, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (Chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιοῦχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν ταῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2	τοῖς ἐκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην.
2	» » » 1 ἔτ.
2 1/2	» » » 2 ἔτ.
3	» » » 4 ἔτ.
4	» » » 5 ἔτ.

Αἱ ὁμολογιαὶ τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκ θέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνομα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ